

Milan Rúfus

Vianočná koleda

V mestečku Betleme,
v jaslíčkach na slame
leží to dieťaťko,
na ktoré čakáme.

Anjelik bez krídel,
boží i človečí.
Nikto ho nevidel,
každý ho dosvedčí.

Darček mu nesie tam...
A ja mu do diaľky srdiečko posielam
namiesto hrkálky.

**VÁŽENÍ ČITATELIA
ŽELIEZOVSKÉHO
SPRAVODAJCU!**

**V MENE SPOLUPRACOVNÍKOV
A SAMOSPRÁVY MESTA
ŽELIEZOVCE VÁM PRAJEME
LÁSKYPLNÉ, POKOJNÉ PREŽITIE
VIANOČNÝCH SVIATKOV,
V NOVOM ROKU PEVNÉ ZDRAVIE
A MNOHO OSOBNÝCH
A PRACOVNÝCH ÚSPECHOV.**

REDAKCIA

Novembrové zasadnutie MsZ

Rozpočet po druhom čítaní

Mestskí poslanci sa zišli na 22. schôdzi mestského zastupiteľstva v predposledný novembrový deň. V úvode rokovania sa venovali návrhu schválenia municipálneho úveru na dofinancovanie projektu Regionálne centrum na zhodnocovanie Biologicky rozložiteľného odpadu Želiezovce. Viacerí poslanci kritizovali fakt, že podklady k dodatočne doplnenému bodu rokovania dostali len deň predtým a nemali čas si preštudovať podmienky, pričom schválenie nového úveru je otázka, v ktorej si zastupiteľstvo nemôže dovoliť urobiť chybu. Príčinou potreby dodatočného zaradenia tejto otázky bol, ako to na rokovaní viackrát nazvali, „komunikačný šum“ na MsÚ. Kým Vojtech Tomašovič tento úkaz ostro kritizoval, ďalší z poslancov, Pavel Polka pochválil promptnú reakciu mestského úradu a osobitne poverenú vedúcu ekonomického odboru Moniku Tomekovú. Zároveň poznamenal, že občasná hektickosť v rozhodovaní MsZ pramení aj v nefunkčnosti ekonomickej komisie. Prednostka MsÚ Alžbeta Kádasiiová poznamenala, že úver má preklenovací charakter, nie je dlhodobý a podľa očakávaní bude splatený do niekoľ-

ŽELIEZOVSKÝ SPRAVODAJCA

93701@poBox.sk

Mestské noviny
december 2012, XVIII. ročník

цена: 0,35 eur

Presne do roka a do dňa po pustošiacom požiari, 14. novembra sa začala obnova objektu na výcvikovom stredisku Kynologického klubu Hron vo Svodove.

4

Oľga a Jaroslav majú svoj dom, ktorý je ich domovom vďaka tomu, čo sa nedá zaplatiť žiadnymi peniazmi. Je to schopnosť vytvoriť okolo seba atmosféru pokoja a lásky, ktorú musí človek mať najskôr vo svojom srdci.

8

Tohtoročný jarmok bol menší ako minulé roky. Podľa predajcov ich v tomto roku prišlo menej najmä preto, že termín želiezovského jarmoku sa kryl s termínom jarmoku v neďalekom Komárne. Foto: (ik)

Pripravuje sa bytová výstavba

Na území mesta majú byť postavené nové bytové domy bežného a vyššieho štandardu. Rozhodlo sa tak mestské zastupiteľstvo na svojom novembrovom rokovaní. Výstavba bude realizovaná z úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania, dotácie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, pričom mesto bude musieť z vlastných zdrojov zabezpečiť len 50 % nákladov na technickú vybavenosť, aj to len v prípade, že náklady na ňu presiahnu 3000 eur na byt, inak má byť dotácia v plnej výške. MsZ v novembri rozhodlo, že v centre mesta sa postaví 5 bytových domov bežného štandardu a za parkom na Letnej ulici 3 bytové domy nízkeho štandardu. Podľa vyjadrenia primátora na novembrovom zasadnutí zastupiteľstva samotnú výstavbu nebude realizovať mesto, ale firmy na základe výberového konania, ktoré objekty odovzdajú mestu až keď budú hotové, čo z pohľadu mesta znižuje riziko.

5 bytových domov má stáť v centre mesta.

(ik)

Rozpočet po druhom čítaní

1→ kých mesiacov. Pritom prefinancovanie a realizácia poslednej etapy projektu s rozpočtom 2 milióny eur je nevyhnutné z pohľadu jeho dokončenia. Zastupiteľstvo schválilo prijatie úveru vo výške 90 742 eur na zabezpečenie úhrady záverečnej platby tohto investičného projektu, ako aj vystavenie blankozmenky ako krytia tohto úveru. Bez rozsiahlych diskusií bola schválená 4. zmena tohtoročného rozpočtu: bežné príjmy vo výške 4124,5 tis. €, bežné výdavky 4034,7 tis. €, prebytok bežného rozpočtu 89,8 tis. €, kapitálové príjmy 2749,2 tis. €, výdavky 2123,5 tis. €, prebytok kapitálového rozpočtu vo výške 625,7 tis. €, príjmové finančné operácie vo výške 379,7 tis. €, výdavkové vo výške 938,1 tis. €, ich rozdiel vo výške -649,1 tis. €. Podľa tejto úpravy sú teda príjmy mesta vo výške 7253,4 tis. €, výdavky 7096,3 tis. €, ich rozdiel je 157,1 tis. €. Viac priestoru poslanci venovali návrhu programového rozpočtu na budúci rok. V rozprave poslanci hovorili o plánovaných hygienických zariadeniach pri múzeu, dome smútku vo Svodove, pričom spoločným menovateľom bola suma 25 tis. eur, ktorú má mesto získať ako príjem z rozdielu hodnôt vymieňaných pozemkov so spoločnosťou Euro Energy Slovakia.

Okrem návrhov týkajúcich sa vyššie spomenutých nehnuteľností odznel aj návrh na využitie tohto príjmu na prefinancovanie časti výdavkov projektu BRO. „*Je to na vás, ako sa rozhodnete, je to plne vaša kompetencia. Preto sme nedali doteraz urobiť stavebné projekty na hygienické zariadenia, aby sa nepovedalo, že túto investíciu zastupiteľstvu podsúvame,*“ vyhlásil primátor, podľa ktorého ak sa väčšina poslancov zhodne na tom, že časť tejto sumy sa využije na hygienické zariadenia a časť na dom smútku, tak sa to bude podľa tohto rozhodnutia realizovať. Ladislav Vékony upozornil na nešťastné pomenovanie rozpočtovej položky, podľa ktorého ako by sa mali postaviť iba záchody za 25 tisíc eur. Pritom podľa Pavla Polku objekt bude mať viac funkcií a podľa dohody v zastupiteľstve sa naň použijú iba prostriedky, ktoré mesto dokázalo z výmeny pozemkov vyrokovať. Róbert Gulyás pochválil primátora za úspešné vyrokovanie tejto sumy a zároveň adresoval kritiku do poslaneckých radov: „*Nie sme dôslední, naše rozhodnutia stále meníme. Musíme presne pomenovať, čo chceme. My budeme dvíhať ruky, nikto iný.*“ Zastupiteľstvo zoberalo na vedomie návrh rozpočtu v druhom čítaní. Súhlasilo s odpísaním daňového nedoplatku už

11 rokov nežijúceho občana.

Poslanci sa venovali aj návrhu investičného zámeru na výstavbu nájomných bytov s bežným aj nižším štandardom. Po dlhšej rozprave o podmienkach výstavby, financovaní, možnostiach obsadenia týchto bytov MsZ súhlasilo s výstavbou 5 bytových domov bežného štandardu (spolu 40 bytov) a 3 bytových domov nižšieho štandardu (24 bytov). V prípade bytov bežného štandardu bude výstavba financovaná zo 70 % úverom zo Štátneho fondu rozvoja bývania, v 30 % z dotácie ministerstva výstavby, ktoré poskytne aj minimálne 50 %-nú dotáciu na technickú vybavenosť, v prípade bytov nižšieho štandardu bude úver zo ŠFRB vo výške 25 %, dotácia ministerstva vo výške 75 %.

Z návrhu na prenájom nebytových priestorov vznikla debata o možných zmenách rozmiestnenia mestských inštitúcií v rámci mestských objektov, pričom najčastejšie sa skloňovala mestská knižnica a mestská polícia. Zastupiteľstvo schválilo zverejnenie zámeru mesta prenajať nebytové priestory na Mierovej 8 a zároveň prednostke MsÚ dalo za úlohu vypracovať zámer umiestnenia MsK a MsP v priestoroch tohto objektu – budove bývalého CVC. Keďže k výmene pozemkov pri

múzeu za pozemky pod tenisovými kurtmi sa poslanci vyjadrovali pri prerokovaní návrhu rozpočtu, návrh zámeru riešenia hygienických zariadení pri múzeu bol schválený bez širšej diskusie. MsZ schválilo majetkovo-právne vysporiadanie nehnuteľnosti v záhradkárskej osade, odpredaj nehnuteľnosti vo Svodove, zoberalo na vedomie ponuku na darovanie nehnuteľnosti, kde občianka ponúkla mestu pozemok a súhlasilo s prijatím tohto daru. V rámci správy o plnení uznesení sa hovorilo aj o financovaní športu, resp. o odpovedi na interpeláciu Ladislava Sokola o výške podpory MŠK. Poslanec žiadal ospravedlnenie od primátora za to, že na jednom z predchádzajúcich zasadnutí MsZ uviedol vyššiu sumu, ako bola v odpovedi na interpeláciu vyčíslená, primátor však poznamenal, že hovoril o rádových, nie konkrétnych sumách. V diskusii sa hovorilo o hodnotení jarmoku, o probléme vytrčanie kríka na cestu pri čerpacej stanici v Mikule. Občianka poukázala na nebezpečne šmyklavého opadaneho listia na parkovisku pred poliklinikou, obyvateľka Svodova na problém domu smútku, zlej kvalite mestského rozhlasu a problémoch s pracovnou morálkou aktívnych pracovníkov. (ik)

Proti vodnej elektrárni len rybári

Výstavba malej vodnej elektrárne na mikulskom úseku Hrona sa môže začať už na jar budúceho roka. Vyplývalo to z rokovania predstaviteľov dotknutých orgánov na poslednom verejnom prerokovaní investície, ktoré sa konalo 12. novembra na Mestskom úrade v Želiezovciach. Na ústnom konaní vo veci prípravy stavby vodného diela sa zúčastnili predstavitelia investora, projektovej kancelárie stavby, orgánov štátnej správy i mesta, aby uplatnili svoje námietky a pripomienky k stavbe.

Relevantné námietky proti stavbe elektrárne v Želiezovciach, ktorá dostala zelenú v roku 2008, kedy samospráva odsúhlasila zmenu územného plánu v záujme umožnenia jej realizácie, mal len pred-

staviť Slovenského rybárskeho zväzu. Ichtiológ Martin Farský uplatnil námietku napriek tomu, že predstaviteľ Krajského úradu životného prostredia v Nitre Peter Galo konštatoval: predchádzajúcu podmienku SRZ investor splnil, keď dal univerzitnými odborníkmi vypracovať Plán monitoringu rybárstva prechodu. Podľa zástupcu rybárov SRZ pri splnení tejto podmienky súhlasil s technickým riešením, avšak so samotným vybudovaním MVE z princípu nie. Podľa Farského sa SRZ nikdy nevyjadří kladne k žiadnej MVE na dolnom toku Hrona. Dodal, že z rámcovej

smernice EÚ o vodách vyplýva, že naše toky musíme udržiavať v dobrom stave, inak nám hro-

zia sankcie a dolný tok Hrona je už i tak husto osadený malými vodnými elektrárnami. Zástupcovia správcu toku – Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p. sa vyjadřili, že prioritou regionálneho záujmu Správa dolného

Hrona a dolného Ipľa je bezpečnosť obyvateľstva z hľadiska protipovodňovej ochrany, preto pri realizovaní výstavby žiadajú vyvýšenie terénu pri Sadovej ulici, v ostatných záležitostiach nemali pripomienky, rovnako ani ostatní účastníci stretnutia.

Napriek tomu, že informácia o konaní verejného pripomienkovania k vodnému dielu bola na rôznych častiach mesta prístupná, nikto z mesta okrem pracovníkov MsÚ sa na verejnom rokovaní nezúčastnil. Želiezovčania tak nevyužili poslednú možnosť na vyjadrenie sa k výstavbe vodného diela pre verejnosť. Účastníci konania sa k stavbe budú môcť vyjadriť ešte raz, a to v lehote 15 dní po vydaní stavebného povolenia. (ik)

KRÁTKO

Richard Turcsek, Lea Pakuszová, Mária Ballová a Michal Kriška zo želiezovského gymnázia sa 23. októbra zúčastnili na majstrovstvách okresu v bedminton. Boli rozdelení do dvoch dvojlenných tímov a oba tímy získali krásne štvrté miesto.

Na súťaži s názvom Poznaj svoju vlasť získali študenti štvrtého ročníka a oktávy Gymnázia v Želiezovciach Gabriel Juhász, Dominika Šedivá a Matúš Novák 3. miesto. Súťaž sa konala v Leviciach pod záštitou Matice slovenskej.

Posledný vyučovací deň pred jesennými prázdninami prežívali študenti Gymnázia J. A. Komenského inak ako tie ostatné, zúčastnili sa totiž exkurzie v dvoch koncentračných táboroch na území Poľskej republiky, v Osvienčime (Auschwitz) a Brezinke (Birkenau). Nezvyčajná hodina dejepisu sa uskutočnila pod vedením učiteľa Mareka Kepku.

Aj v októbri kládla Mestská polícia v Želiezovciach dôraz na bezpečnosť cestnej premávky pred školami. Počas tohto mesiaca vykonali mestskí policajti v spolupráci s pracovníkmi MsÚ kontrolu núdzovej ubytovne so zameraním na dodržiavanie ubytovacieho poriadku. V spolupráci s pracovníkmi stavebného úradu vykonali kontrolu neobývaných a zdravie ohrozujúcich rodinných domov a iných budov. Uložili 16 blokových pokút, z ktorých vyzbierali pokuty vo výške 260 eur, v 20 prípadoch riešili priestupky napomenutím. Vykonali 154 kontrol mestských objektov, 81-krát kontrolovali dodržiavanie zatváracích hodín v reštauračných zariadeniach.

Na Ondrejskom jarmoku riešili príslušníci Mestskej polície v Želiezovciach 22 priestupkov. Na blokových pokutách vybrali 380 eur. Krádeže, výtržnosti neboli zaznamenané, v prípade riešených priestupkov išlo o porušovanie VZN.

Štrajk učiteľov sa v posledný novembrový týždeň konal aj na želiezovských školách, hoci nie na všetkých v rovnakom rozsahu. Na oboch základných školách vstúpili zamestnanci do trojdňového štrajku, po ktorom sa učiť začalo vo štvrtok 29. novembra. Na materských školách štrajk neprebíhal a nezapojili sa doň ani zamestnanci slovenského gymnázia. Gymnázium J. A. Komenského s vyučovacím jazykom maďarským zatvorilo svoje brány pre štrajk na jeden deň. Na prípadný problém umiestnenia detí, ktorých rodičia si nedokázali zabezpečiť opateru, reagovalo Centrum voľného času, ktoré malo v dňoch štrajku otvorené svoje brány od rána do podvečerných hodín a svoje služby takéhoto charakteru ponúkol aj Maďarský dom.

Čas na pripomienkovanie rozpočtu

Návrh programového rozpočtu mesta na roky 2013–2015 sa na novembrovom zasadnutí mestského zastupiteľstva prerokovával už v druhom čítaní, v súčasnosti je zverejnený na úradnej tabuli mesta, kde sa k nemu do 8. decembra mohli vyjadriť aj občania mesta. Aká je však základná charakteristika budúročného rozpočtu? Návrh v súčasnej podobe predpokladá nasledovné, vyberáme:

Daňové príjmy mesta majú klesnúť asi o 4 % oproti tohtoročnému stavu, očakáva sa príjem 2,07 mil. eur. K miernemu poklesu má dôjsť na podielových daniach, kde oproti tohtoročnej sume 1,556 mil. eur sa očakáva iba 1,5. Daň z nehnuteľností sa podľa návrhu nemá oproti súčasnému stavu meniť. Nedaňové príjmy majú oproti tohtoročnému predpokladu tiež klesnúť, podľa očakávaní budú na úrovni 370 tis. eur, pričom v rámci toho má klesnúť najmä príjem z prenájmu mestských objektov a priestorov. Celkovo sú naplánované bežné príjmy mesta na 3,7 mil. eur. Klesnúť majú aj kapitálové príjmy, a to najmä z predaja

majetku a pre ukončenie projektov, z ktorých v tomto roku ešte plynuli príjmy.

Šetriť bude mesto v oblasti životného prostredia, kde z tohtoročného objemu 516 tis. eur bežné výdavky poklesnú na 447 tis. eur a pre ukončenie projektu Regionálne centrum na zhodnotenie BRO značne poklesnú aj kapitálové výdavky. K zvýšeniu kapitálových výdavkov dôjde v programe výstavba a územný rozvoj kvôli realizácii bytovej výstavby v meste, ktorú MsZ odsúhlasilo na novembrovej schôdzi. Z menšieho objemu prostriedkov bude hospodáriť aj správa mestského majetku, namiesto tohtoročných 289 tis. len z 235 tis. eur. Rozpočet nepredpokladá výdavky na reprezentačný ples či deň učiteľov a aj v prípade mestských dní a Ondrejského jarmoku dôjde k značnej úspore nákladov. To je len niekoľko z mnohých opatrení, ktoré obsahuje návrh budúročného rozpočtu. Pripomienkovanie bolo príležitosťou si ho preštudovať a využiť právo vyjadriť sa k nemu, ovplyvniť ho. Kritika „po“ je síce oprávnená, no málo platná. (ik)

Park obohatený o zvieratá i hojdačku

Projekt osadenia mikulského parku hernými a relaxačnými elementmi bol s Miestnou akčnou skupinou Občianske združenie Dolnohronské rozvojové partnerstvo zazmluvnený dňa 25. 10. 2012 a do začiatku decembra bol aj zrealizovaný. Predmetom projektu bola rekonštrukcia parku – vybavenie tohto verejného priestoru lavičkami, drevenými hernými prvkami a odpadkovými košími, ktoré boli

umiestnené v centrálnej časti parku na väčšej súvislej čistine. Lavičky boli navrhnuté a umiestnené tak, aby návštevníci mali dobrý výhľad

na celý park a zároveň mali pred očami aj deti hrajúce sa na vytvorenom detskom ihrisku. Osobitosťou parku sú drevené zvieratá, ale do-

stupná je aj kyvadlová hojdačka.

Rekonštrukčné práce v mikulskom parku prebiehali koncom novembra a začiatkom decembra, vykonávali ich aktivační pracovníci mesta pod dozorom pracovníkov MsÚ.

(tl)

OZ mestských častí: chceme sa podieľať na tvorbe rozpočtu

Užitočné bolo iniciovanie a následné uskutočnenie stretnutia občianskych združení mestských častí s volenými predstaviteľmi a vedúcimi pracovníkmi mesta, ktoré po prvom, letnom rozporuplnom rokovaní prinieslo pokojnejšiu a vecnejšiu diskusiu. V poradí druhé stretnutie zástupcov samosprávy a občianskych združení Svodov a Mikulčan sa uskutočnilo 19. novembra na pôde mestského úradu. Úlohu hostiteľa prevzalo OZ Svodov, a tak stretnutie oficiálne otvorila jej predsedníčka Henrieta Kurucová. V úvode sa účastníci venovali ťažiskovým témam letného stretnutia a medzi nimi ako prvej problematike prepojenia dvoch sateľitných mestských častí v záujme zvýšenia bezpečnosti dopravy. Na otázku o možnom riešení prepojenia, alebo aspoň o možnosti zmeny dopravných značiek, čím by sa malo dosiahnuť zníženie rýchlosti dopravy medzi Mikulou a Svodovom, primátor odpovedal, že vykonanie opatrení záleží od rozpočtu. „Práve sa pracuje na budúročnom rozpočte, každopádne to tam zapracujeme, aby sa na to nezabudlo,“ povedal Pavel Bakonyi a rovnako sa vyjadril aj k možnému odkúpeniu rodinného domu v Mikule. Nevylúčil ani využitie projektových zdrojov na tento účel a spomenul aj možnosť využitia iných zdrojov, pochádzajúcich od prípadného investora – spoločnosti Tesco. Tá vraj má záujem vybudovať v našom meste obchod a keďže

Údržba komunikácií za 28,5 tis. eur

V programe infraštruktúra hospodáril mesto v tomto roku z nižšej čiastky ako v minulých rokoch. V kapitálovej časti rozpočtu došlo k zníženiu pre ukončenie projektu rekonštrukcie verejných priestorov centrálnej mestskej zóny. V bežnom rozpočte mesto v tejto oblasti hospodáril z 87 tis. eur, kým v minulom roku to bolo takmer 110 tis. a predviani takmer 82 tis. eur. Štvrtá zmena rozpočtu priniesla zvýšenie alokácie financií na verejné osvetlenie. V uplynulých rokoch mesto vynakladalo na réžiu verejného osvetlenia 51 tis. eur, tento rok plánovalo na tento účel minúť iba 40 tis. eur, avšak bolo nútené upraviť rozpočet na 50 tis. eur. Na údržbu a opravy osvetlenia bolo k dispozícii 10 tis. eur, na rozdiel od minuloročných 18 tis. Z tejto sumy však v prvom polroku minulo iba 2,2 tis. eur.

Na stavebnú údržbu mestskej komunikácii, mostov a lávok venovalo mesto podľa rozpočtu 28,5 tis. eur, prakticky celý objem financií na túto činnosť však bol vyčerpaný už v prvom polroku. Na dopravné značenie v meste bolo v k dispozícii 5 tis. eur. V rozpočte neboli v tomto roku plánované prostriedky na dobudovanie kanalizácie. Podľa predbežných informácií sa v tejto oblasti má objaviť projektová výzva v prvej polovici budúceho roka. Či teda mesto bude mať prostriedky na vykrytie 5 %-ného spolufinancovania, bude zrejme otázkou rozpočtu až v roku 2014. (ik)

Vďaka projektu Riešenie kvality ovzdušia v meste Želiezovce, ktorého náklady presiahli 800 tis. eur, získalo mesto techniku na čistenie verejných priestranstiev. Pomocou nej vykonávajú pracovníci mesta čistenie komunikácií, chodníkov a pomocou špeciálneho vysávacieho voza čistili mesto od opadaného listia. Vozidlo bolo použité aj pri čistení územia Ondrejského jarmoku, ktoré mesto tohto roku zabezpečilo vlastnými silami. Foto: (ik)

Nakladanie s odpadmi nás vyjde na takmer 300 tisíc eur

Želiezovská samospráva vybrala 170 tis. € na miestnych poplatkoch za komunálny odpad a drobný stavebný odpad, rovnako ako v minulom roku. Podmienky určovania a vyberania tohto miestneho poplatku sú upravené všeobecne záväzným nariadením. Poplatok musia hradiť fyzické osoby, ktoré majú v meste trvalý alebo prechodný pobyt, resp. ktoré sú tu oprávnené užívať nehnuteľnosť a právnické osoby, ktoré užívajú nehnuteľnosť na území mesta. Sadzba pre fyzické osoby je stanovená vo výške 0,05 eur na osobu a deň, pre právnické osoby vo výške 0,018 za liter komunálneho odpadu a drobného stavebného odpadu pri nádobách s kapacitou do 240 l, resp. vo výške 0,008 za liter KO a DSO v prípade veľkokapacitných kontajnerov. V prvom polroku boli príjmy z poplatkov za komunálny odpad a drobný stavebný odpad plnené na 49,48 %, čo zna-

mená, že mesto na týchto poplatkoch vybralo 84 118 eur.

Mesto však na nakladanie s odpadmi vynaloží v tomto roku 300 tis. €, z čoho vývoz odpadu si vyžiada 180 tis. € a poplatok za

uloženie odpadu 85 tis. €. Za vývoz triedeného odpadu podľa rozpočtu sme zaplatili 6 tis. €, odstraňovanie nelegálnych skládok nás v roku 2012 vyšlo na 7 tis. €. (ik)

Na „cvičáku“ sa už pracuje

Presne do roka a do dňa po pustošiacom požiari, 14. novembra sa začala obnova objektu na výcvikovom stredisku Kynologického klubu Hron vo Svodove. V prvý deň dostavby objektu, z ktorého zostali po požiari len múry, boli betónované nové základy rozšírenej časti budovy.

Poistovňa zlikvidovala škodovú udalosť v mimoriadne krátkom čase, poisťné plnenie vo výške 52 tisíc eur vyplatila mestu už začiatkom tohto roka. Príprava rekonštrukcie si vyžiadala viac času a sled udalostí sa zrýchlil až vtedy, keď zastupiteľstvo na jar rozhodlo, že na stavbu bude uvoľnená prvá časť vo výške 20 000 eur z poisťnej sumy. Mesto dalo vypracovať technický

projekt a zrealizovalo výberové konanie. Dodávateľom stavby sa stal Kristián Jamriška zo Želiezoviec.

Brigády Mikulčanov

Občianke združenie Mikulčan usporiadalo koncom septembra brigádu na výmenu oplatenia v areáli mikulskej škôlky. Oplatenie bolo zastarané a deravé, preto rekonštrukcia bola potrebná pre bezpečnosť detí. Nové oplatenie zabezpečil Ladislav Molnár a na brigáde sa zúčastnili členovia združenia aj rodičia detí navštevujúcich škôlku: p. Bachleda, p. Danča a p. Samson. O niekoľko dní neskôr sa členovia združenia spolu s členmi reformovanej cirkvi v Mikule podieľali na úprave a vyčistení opustených hrobov, patriacich pozostalým bývalých obyvateľov Mikuly, ktorí boli po vojne presídlení a v súčasnosti žijú v Maďarsku. Pavol Ivan, predseda OZ

„Hoci práce sa začali relatívne neskoro, dôležité je, že už prebiehajú. Do konca roka by sme mali toho stihnúť ešte dosť. V súčasnosti sú hotové základy, múry, prekklady, pripravuje sa krov. Do konca roka ho chceme namontovať a osadiť aj plechovú strešnú krytinu. Chceli by sme stihnúť aj namontovať okná a vybudovať septik, samozrejme, veľa záleží od počasia,“ povedal predseda MKK Hron Branislav Alakša, podľa ktorého z vyčlenených peňazí boli doteraz čerpané prostriedky na projekt a na prvú splátku dodávateľovi. Predseda klubu pritom poznamenal, že by radi privítali akúkoľvek pomoc od verejnosti, či už vo forme peňazí, materiálu alebo brigády. Do konca roka by mesto malo poskytnúť ešte 10 tisíc eur na pokračovanie stavebných prác. (ik)

OZ mestských častí: chceme sa podieľať na tvorbe rozpočtu

3→

PD uvažuje o predaji svojho mikulského areálu, primátor si vie predstaviť, že práve tam by obchod mohol stať. Ďalšou z možností by bolo využiť príjem z prípadného predaja pozemku firme Selyz Nábytok pri jej areáli, o ktorý prejavila spoločnosť záujem. Prednostka Alžbeta Kádasiiová vidí možnosti odkúpenia nehnuteľnosti v Mikule v niekoľkých variantoch: „Mohli by sa použiť zdroje z úveru, prípadne z projektu v oblasti cestovného ruchu alebo kultúry, pričom o grant by sa buď uchádzalo mesto, alebo samotné občianske združenie.“ Henrieta Kurucová vyhlásila, že vie o obmedzených finančných možnostiach mesta a v mene OZ žiadala iba o presun dopravných značiek tak, aby aj medzi dvomi mestskými časťami platil rýchlostný limit 50 km/h. „Keby tam platila 50-ka, chodci by neboli tak ohrození. Je to najlacnejšie a pre nás akceptovateľné riešenie.“ Podľa Ladislava Vékonyho mesto už uplatnilo raz požiadavku premiestnenia tabule označujúcej koniec obce, dopravný inšpektorát jej však nevyhovelo, pritom na druhej strane mesta sa takáto tabuľa mohla premiestniť 200 metrov za mesto. Primátor prisľúbil, že túto záležitosť bude riešiť na okresnom dopravnom inšpektoráte osobne.

Často skloňovaným výrazom na pracovnom stretnutí bol svodovský dom smútku. Primátor prisľúbil, že aj táto investičná akcia bude zapracovaná do rozpočtu mesta na rok 2013 a keď sa objavia voľné peniaze, zrealizuje sa. Navrhol dohodu, aby dom smútku a od-

kúpenie domu v Mikule boli posunuté na prvé miesto medzi investičnými prioritami. Podľa Henriety Kurucovej sa dom smútku doslova rozpadá a to, že sa dostane na prvé miesto, jeho stav nevyrieši. Juliana Hanzová z OZ Svodov vyjadrila názor, že ak sa všetko

odsúva, sú podobné stretnutia zbytočné. „V dome smútku padá múr, nie omietka,“ vyhlásila a dodala, že za cenu vypracovania technického projektu sa možno mohol dať objekt aj skromne rekonštruovať. V podobnom duchu sa vyjadril aj Pavel Polka, ktorý dom smútku prirovnal jednoduchou stavbou ku garážam, aké si ľudia bežne stavajú vo dvoroch. „Dalo by sa to postaviť v priebehu dvoch týždňov a možno by sa našli aj sponzori. Mohlo by sa to urobiť svojpomocne, ako v 50. rokoch,“ povedal a dodal, že aj železovská márnica je hanbou mesta, pritom tam sa pochováva omnoho častejšie. „Takto sa nedá hospodáriť, práve preto dopadol zle Vepos aj

Bytový podnik. Niektorí museli tieto práce urobiť a to sa musí zaplatiť. Môžeme urobiť minimalistický projekt, vyhlásiť brigádu a materiál nakúpiť, ale na projektoch sa šetriť nemôže, lebo dopadneme ako dopadli s nedávno zrúteným mostom,“ vyhlásil primátor. Podľa Róberta Gulyása sa výstavba domu smútku odsúva už druhé volebné obdobie, pričom napríklad na založenie dodnes nefungujúcej eseróčky boli peniaze. „Znížili sme výdavky na právnicka, väčšina poslancov však potom odsúhlasila vrátenie týchto výdavkov na pôvodnú úroveň. My poslanci vieme nájsť v rozpočte peniaze, ale sme ovplyvnitelní.“

Prítomní sa venovali aj ďalším otázkam, napríklad potrebe spracovania štatistiky plynutia daňových príjmov alebo bezpečnosti dopravy v mestských častiach. Predstavitelia občianskych združení sa vyjadrili, že by chceli využiť svoje právo spolupodieľať sa na tvorbe rozpočtu. Poverená vedúca ekonomického úseku MsÚ Monika Tomeková poznamenala, že rozpočet na budúci rok bude zverejnený a pripomienkovateľný, ako aj po iné roky, avšak doteraz túto možnosť občania nevyužívali. Názory účastníkov na osožnosť novembrového stretnutia sa rozchádzali. Henrieta Kurucová charakterizovala stretnutie ako prospešné, vďaka ktorému vidí mnoho otázok v inom svetle. Vyjadrila sa za pokračovanie takýchto stretnutí, avšak poznamenala, že by bolo dobré, keby poslanci najbližšie prišli vo väčšom počte. Strany sa dohodli, že najbližšie sa zídu v marci budúceho roka. (ik)

Koordinovali spoločný postup

V polovici novembra sa stretli členovia občianskych združení Svodov a Mikulčan, aby skoorinovali svoj postup na spoločnom rokovaní oboch OZ s predstaviteľmi samosprávy. Medzi dvoma občianskymi združeniami mestských častí existuje dohovor o spolupráci, ktorý účastníci týmto koordinačným stretnutím naplnili. Zástupcovia OZ sa zhodli na programových bodoch spoločného stretnutia, medzi ktorými boli prerokovanie plnenia požiadaviek z augustového stretnutia s primátorom a poslancami – kanalizácia, dom smútku vo Svodove, sídlo pre OZ Mikulčan a prepojenie mestských častí chodníkom alebo cyklotrasou. Zhodli sa, že od mesta budú okrem iných žiadať vypracovanie štatistiky podielových daní s dôrazom na mestské časti, prehodnotenie bezpečnostných opatrení v oblasti cestnej dopravy v Mikule a vo Svodove a informáciu o plánovaných investičných akciách v mestských častiach v budúcom ročnom rozpočte. (ik)

Žiaci ZUŠ opäť potvrdili svoje kvality

V Základnej umeleckej škole Franza Schuberta je, ako už tradične, koncom roka rušno. V novembri sa dvaja žiaci školy zúčastnili trojdňovej celoštátnej súťaže Čarovná flauta v Nižnej. Na 11. ročníku súťaže dosiahli obaja výborné výsledky. Ľudovít Štefanec na saxofóne získal v 3. kategórii druhé miesto, Attila Mézes v hre na klarinete v 4. kategórii získal 3. miesto. Súťažilo sa v 5 kategóriách, v každej z nich bolo v priemere 10–12 účastníkov. Úspech železovských žiakov je o to hodnotnejší, že obstáli v porovnaní so žiakmi veľkých škôl s vyše 1000 žiakmi, ktoré majú neporovnateľne lepšie podmienky na prípravu mladých hudobníkov. Oboch hudobníkov pripravil Ľubomír Nevidanský, ich korepetítorom bol Eugen Banda.

Žiaci ZUŠ nebudú oddychovať ani v poslednom mesiaci roka, v decembri absolvujú viacero vystúpení v Želiezovciach aj v okolí, napríklad v Šarovciach a Čate. Zlatou bodkou za rokom 2012 bude tradične vianočný koncert žiakov ZUŠ, ktorý sa uskutoční 18. decembra v Dome kultúry. (ik)

Začiatkom decembra sa v Leviciach konalo ekonomické sympóziu Ekonomického klubu Pohronia, na ktorom vyhodnotili 2. ročník súťaže o firmu regiónu. Na podujatí sa zúčastnil aj primátor Želiezoviec Pavel Bakonyi, ktorý Tiborovi Csengerovi, predstaviteľovi spoločnosti Mira Office odovzdal Cenu primátora mesta Želiezovce.

(ik, foto: archív Pohronie)

Gereben – v čom sú Želiezovčania lepší

V polovici novembra sa v želiezovskom dome kultúry uskutočnil koncert, na ktorom skupina Gereben, obvykle sprevádzajúca súbor Kincső, predstavila miestnemu publiku svoj prvý album s názvom Spätosti – majstri a učni. Skupina oslavuje tento rok 10. výročie svojej existencie a album je akousi oslavou výročia. Na jeho príprave sa podieľala aj Ľudová hudobná škola Óbuda, ktorá už 10 rokov vzdeláva hudobníkov tejto skupiny. Na vydarenom koncerte štyria členovia zoskupenia, Veronika Némethová, Noémi Récsiová, Sándor Juhász ml. a Zsombor Bence Juhász, podali svedectvo nielen o svojej hudobnej vyspelosti, ale aj dôkaz o tom, že vytrvalou prácou sa dajú dosiahnuť výrazné úspechy a uznanie už v mladom veku aj v takej oblasti, akou je Ľudová hudba, v ktorej hudobníci zrejú celý život.

Skupina bola založená fondom Čistý prameň, vedeným man-

želmi Juhászovcami, ktorí sa od toho času starajú o hudobné vzdelávanie mladých členov. O začiatkoch a o tom, aká cesta viedla až sem, hovoríme s **Alexandrom Juhászom**.

Pred 10 rokmi ste začali s výchovou vlastných hudobníkov. Tým ste stúpili na nevýšlapaný chodník, po ktorom sa ani teraz veľmi nechodí, aj keď príklad Gerebenu ukazuje, že vedie správnym smerom. Vďaka čomu ste si vybrali túto cestu?

- V roku 1995, keď sme v Želiezovciach začínali, sme mali skupinu, pri ktorej fungoval aj tanečný súbor. Bolo samozrejmosťou, že kde Kincső vystupoval, skupina Pengő ho sprevádzala. To nám značne uľahčilo prácu, avšak koncom roka 2001 sa naše cesty rozišli a my sme zostali bez skupiny. Hľadali sme riešenia, najímali sme hostujúcich muzikantov, ale museli sme prísť na to, že to má také finančné nároky, ktoré nezvládneme. Stálo

to mnoho peňazí, na okolí neboli ľudové skupiny, preto sme museli platiť formácie, ktoré prichádzali zďaleka. Nebolo to lacné, mnohokrát sme museli siahať hlboko do vlastných vreciek v záujme toho, aby Kincső dokázal reprezentovať Čistý prameň a Želiezovce na patričnej úrovni. Napriek tomu sme nechceli upustiť z nami postavených kritérií. Mali sme niekoľko vystúpení, ktoré sme absolvovali s hudbou z cédečka, ale deti opúšťali javisko so zmiešanými pocitmi; neboli zvyknuté na tieto podmienky, keď predtým ešte aj nácviky prebiehali na živú hudbu. Vtedy sme si uvedomili, že musí to byť niekto z nás, kto sa naučí hrať na ľudových hudobných nástrojoch, že musíme počítať s vlastnými odchovancami. Niekoľkí pristúpili na to, že sa začnú učiť hrať na nástrojoch – na začiatok na husliach, viole a base. Spočiatku sme to chceli riešiť na miestnej úrovni: doviesť učiteľov sem a tu realizovať vyučovanie. Alebo som viezol našich

k vyučujúcim, alebo oni chodili sem, ale tak či tak to stálo mnoho peňazí a vzdelávanie napredovalo pomaly. Potrebovali sme systém. Opäť z núdze sme začali hľadať organizácie, ktoré by nám mohli pomôcť. Hľadali sme maďarskú inštitúciu, ktorá by nás prijala, teda našich hudobníkov. Tak sme oslovili školu v Óbude, presnejšie Andrása Jánosiho, o ktorom sme vedeli, že tam učí, poznali sme jeho kvality, aj to, že je veľmi nápomocný.

Preto padlo rozhodnutie na Budapešť?

- Hranice boli otvorené, cez most to nebolo príliš ďaleko. A, pravdaže, bližšie žiadna podobná inštitúcia nebola, ani v Ostrihome, ani po ceste. S Andrásom Jánosim sme sa stretli 14. októbra 2002 pred tržnicou na námestí Batthyány. Navrhol, že sa za nás prihovori, o týždeň nám už aj volal a v novembri sme prvýkrát stáli pred riaditeľom školy s našimi študentmi. Už o nás vedel a od začiatku nás všemožne pod-

Jarmok bol menší, môže za to dátum a Komárno

Ondrejský jarmok v Želiezovciach sa postupne udomáčkuje mimo centra mesta. Tento rok sa konal v dňoch 16. a 17. novembra

v priateľskom jesennom počasí. Už druhýkrát sa uskutočnil na Petőfiho a Schubertovej ulici, kde sa rozprestieral od (trojuholníkového) Pamätného parku hrdinov po rybársky dom a na Námestí sv. Jakuba. Nebolo teda tolko stánkov, ako minulý rok, keď jarmok siahla až po areál Eurospinnu. Podľa vyjadrenia predajcov ich v tomto roku prišlo menej najmä preto, že termín želiezovského jarmoku sa kryl s termínom jarmoku v neďalekom Komárne. Viditeľne bolo aj menej ľudí, za to zas podľa mnohých mohol dátum s nízkym číslom – jarmok sa konal tesne pred vyplácaním sociálnych dávok.

Tento rok bolo na Ondrejskom jarmoku 168 stánkov, svoj tovar v nich ponúkali pre-

dajcovia z celého Slovenska, ale aj z Česka, Maďarska a Poľska. Najviac predajcov ponúkalo textilné výrobky, odevy, obuv, koberce, záclony a iný bytový textil. Na mnohých miestach sa predávali langoše, trdelníky, medovina, varené víno, cukrovinky a v oblube návštevníkov boli aj zemiakové špirály. Zaujímavosťou tohto ročníka bolo pečenie vola. Organizátori sa poučili zo začiatočníckych chýb vlaňajšieho jarmoku, ktorých sa tento rok snažili, a celkom úspešne, vyvarovať. Stánkov s občerstvením bolo pomenej, boli situované do blízkosti vchodu do športového areálu, avšak samotné blízke parkovisko nebolo obsadené stanmi, mohlo byť teda využité na

parkovanie. Na parkovisku boli pre predajcov a návštevníkov dostupné aj mobilné záchody a tečúca voda. Neopakoval sa problém z minulého roka, keď sa do mobilných rozvážačov predajcovia bezhlavo pripájali, čo malo za následok časté výpadky dodávky elektrickej energie a sťaženú prácu organizátorov pri výbere poplatku za ňu. Tento rok sa do rozvážačov mohli pripojiť iba tí predajcovia, ktorí poplatok uhradili. Tí dostali cedulku, ktorou označili svoje predĺžovacie káble, ostatní boli zo skriniek odpojení. Vydaním počtu povolení bol kontrolovaný odber, sieť nebola preťažená, nedochádzalo k výpadkom

a aj v poplatkoch bol poriadok.

Na poplatkoch za elektrickú energiu mesto vybralo 135 eur, na poplatkoch za prenájom predajných miest 10,2 tis. eur. Pri menších príjmoch než v predchádzajúcich rokoch si mesto muselo strážiť aj svoje výdavky spojené s usporiadaním Ondrejského jarmoku. Podarilo sa to najmä večerným upratovaním jarmočných ulíc vo vlastnej réžii. Kým v minulých rokoch tieto činnosti vykonával podnik verejných

služieb, tento rok bolo upratovanie vykonávané mestským pracovníkmi pomocou vysávacieho voza, ktoré mesto získalo z projektu Riešenie kvality ovzdušia v meste Želiezovce. Výdavky jarmoku teda predstavovali iba úhrada drobných služieb Eurospinnu a inzercia, spolu vo výške asi 1500 eur. (ik)

poroval. Pri škole pôsobí Nadácia za vyučovanie ľudovej hudby pod vedením speváčky Ilony Budai, vďaka jej pomoci dokážeme prostredníctvom projektových zdrojov financovať školné tak, aby to deti nič nestálo. Nadácia platila cestovné, školné zas škola a my, už desať rokov.

Za 10 rokov sa zostava skupiny viackrát obmenila, niektorí prostie odišli, ďalší členovia sa vydali či odsťahovali. Ktorí hudobníci boli oporami skupiny Gereben počas tohto obdobia?

- V počiatkoch hrala Stella Gubiková na viole, Peter Pély na base, Július Nagy na malej base a Denisa Cserbová na husliach. S nimi sme začínali. Postupom času došlo

k zmenám, po niekoľkých rokoch odišiel Peter Pély, potom prišla ďalšia zmena, prišiel Daniel Oravec, ktorý hral na base a istý čas hrali traja. Ďalšia zmena nastala po roku 2005, Stella začala hrať na husliach, Noémi Récsiová na viole, Adam Balla na dychových nástrojoch, Sándor Juhász ml. na base. V roku 2006 sa skupina rozrástla o Bence Zsombora Juhásza, ktorý sa v Óbude začal učiť hre na cimbele. V roku 2010, keď Kincső oslavoval 15. výročie svojho založenia, bola zostava takáto: Stella Gubiková – husle, Noémi Récsiová – viola, Adam Balla – dychové nástroje, Bence Zsombor Juhász – cimbal, Sándor Juhász ml. – basa. Táto zostava sa už podobala na dnešnú. V roku 2011 sme museli čeliť veľkej strate – odchodu Stelly Gubikovej, ktorá bola dlhé roky oporou skupiny a vyhrala aj rôzne ceny. Na festivale Eszterlánc 2008 získal Gereben pod jej vedením mimoriadnu cenu. Treba spomenúť Virág Landstadtovej, ktorá chodila z Hurbanova a pomohla nám premostiť

obdobie po Stellinom odchode. Na husliach potom začala hrať Veronika Némethová, ktorá predtým tancovala v Kincső.

Pri pohľade späť: na čo si najviac hrdý a čo by si dnes urobil inak?

- Najviac som hrdý na to, že sa to podarilo, pretože musím

starosti, ktoré sme mali my. Bez toho to nejde. Možno keby som toho času videl, že po desiatich rokoch toto dosiahneme, budeme mať album a schopnú skupinu, no neviem... Ale to vo mne nebolo, vedel som, že to musím robiť, že to je moja úloha.

Vyznieva to tak, že his-

prezradiť, že som v to nedúfal. Kincső je kvalitný tanečný súbor, patrí do popredia v celoštátnom meradle, či už medzi maďarskými, ako aj medzi slovenskými súbormi. Neodvážil som sa dúfať, že túto úroveň dokáže dosiahnuť aj hudobná skupina, že pri hotovom, pripravenom súbore dokážeme pripraviť aj hudobnú formáciu rovnakej kvality. Našťastie deti videli, že súbor potrebuje kvalitnú hudbu, chceli výkonnostne vyrásť na jeho úroveň a aj to dosiahli.

Skupina Gereben so svojou minulosťou nie je len hudobná skupina, ale aj fenomén. Nakoľko je rozšírený na Južnom Slovensku váš prístup, teda odchovávanie vlastných muzikantov?

- Je veľmi málo takých súborov, ktoré majú vlastnú hudobnú skupinu. Nám sa to podarilo, teraz to funguje tak, ako má. Nevieť dokedy, ale teraz je všetko pokope: aj tanečníci, aj hudobníci. Pritom to nie je nič viac, než výsledok ťažkej a vytrvavej práce, ktokoľvek to môže dosiahnuť, kto vezme na seba

tória skupiny Gereben je o desaťročnom kontinuuálnom vzostupe. Narazili ste počas tohto obdobia na takú krízu, keď si zvažoval, že s tým skončíte?

- Boli také okamihy, že niekoľkí členovia po určitom čase zahlásili, že končia, nechcú ďalej hrať, alebo niektoré nástroje neznali tak, ako by mali, začali sme nejakú prácu, venovali sme jej úsilie, čas, peniaze a predsa nevedla tam, kam by sme chceli. Áno, boli časy, keď som to celé spochybnil. Bolo to niekedy v druhom, treťom roku. Potom sme sa cez takéto prekážky dokázali prehnúť ľahšie, príkladom toho je príchod Virág Landstadtovej, ktorá nás poznala a sama sa prihlásila, aby na istý čas nahradila Stellu.

Čo by sa dalo zlepšiť v súčasnej situácii?

- Chcel by som vytvoriť podmienky na to, aby, hoci aj tu, pri dome kultúry, sa mohli všetci tí, ktorí sa chcú učiť hrať na ľudových hudobných nástrojoch, mohli učiť tu v meste. To je moja veľká túžba.

Ladislav Levický

Kvetinová záhrada Čistého prameňa

Ak chceme rýchlo a na krátky čas vyzdobiť náš príbytok, kúpime si rezané kvety. Ak rozmýšľame v dlhšom horizonte, chceme získať trvanlivejšiu ozdobu, vybudujeme si predzáhradku, zaranžujeme dvor, vysadíme kvety, o ktoré sa pravidelne staráme. Rezané kvety rýchlo zvädnú, a potom už nezobia, skôr naopak. Takých, ktorí si budujú dom na piesku, majú za bláznov, ale rovnako sú nimi aj tí, ktorí od krátkodobých riešení očakávajú dlhodobé výsledky.

S radosťou môžeme konštatovať, že dnes, keď mnohí tak charakteristicky využívajú rýchle, beznámahové riešenia, nájdu sa medzi nami aj takí, ktorí si volia riešenia stavané na skale, vyžadujúce sústavnú, tvrdú prácu. Plody takejto práce dozreli v polovici novembra v želiezovskom Dome kultúry, keď ľudová hudobná skupina Gereben vydaným koncertom predstavila svoj prvý album.

Keď sa pred viac ako desaťročím cesty neinvestičného fondu Čistý prameň a skupiny Pengő rozišli, vystúpenia súboru Kincső prebiehali za zvukov reprodukovanej hudobnej sprievodu. Je však všeobecne známe, že živá hudba pridáva na kvalite takýchto vystúpení, preto manželka Juhászovci videli túto možnosť len ako dočasné riešenie. Od ostatných vedúcich súborov sa však postojom líšili, a tá odlišnosť ich v konečnom dôsledku pozdvihla nad väčšinu domácich súborov. Nezačali premýšľať o tom, aké hudobné skupiny by mohli pozvať ako hudobný sprievod na jednotlivé vystúpenia, ale o tom, ako by sa za pár rokov dala založiť skupina z vlastných odchovaných hudobníkov. Ak by sme použili porovnanie zo zdravotníctva: nesnažili sa liečiť akútny prejav, ale jeho pravú príčinu. Je pravda, že takáto terapia nepriniesla rýchly efekt a tanečníci z Kincső museli v tých časoch absolvovať nejedno vystúpenie na hudbu z cédéčka. Postupne však, s občasnými vykolajeniami, s občasnými sklamaniami, ale s oveľa častejšími zážitkami úspechu, sa formovala skupina Gereben. Za desaťrocie si vybudovala povest' známej a uznávanej ľudovej hudobnej skupiny, ktorá, dokazujúc svoju zrelosť, vydala svoj prvý album. A kým súbory, ktoré pred desiatimi rokmi vystupovali s hosťujúcimi muzikantmi, a nie na hudbu z CD-prehrávača, majú dnes rovnaké problémy ako mali vtedy: kde zohnať hudobníkov a za koľko, Kincső so svojou vlastnou skupinou žne jeden úspech za druhým. Popri krátkodobom krásnom, ale medzičasom zvädnutých kvetoch iných, želiezovské kvety, zasadené pred desiatimi rokmi a odvtedy pravidelne opatrované, kvitnú naďalej. Koncert pri príležitosti vydania albumu bol nesporne úspechom, samotná nahrávka a vydanie nosiča taktiež a úspechom sú aj nové a nové pozvania doma i v zahraničí. Mladí členovia skupiny Gereben Veronika Némethová, Noémi Récsiová, Sándor Juhász a Bence Zsombor Juhász sú v závideniahodnej situácii. Závideniahodne hrdí môžu byť aj manželka Juhászovci. Ak by sme im však v týchto chvíľach aj závideli, nech to nie je ich úspech, ale odvaha pred desiatimi rokmi, genálne rozhodnutie a prezieravosť. A skúsme sa od nich poučiť...

Ladislav Levický

Sersenovci: „Sme radi, že tu žijeme“

V decembri 2010 sme v našich novinách uverejnili článok manželov Olgy a Jaroslava Sersenovcov, ktorí sa v ňom zdôverili so svojimi ťažkosťami.

V roku 2008 sa totiž dozvedeli o istej firme, ktorá stavia montované nízkoenergetické domy za výhodných podmienok. Obaja manželia sú ťažko zdravotne postihnutí a takýto dom postavený bezbariérový by výrazne uľahčil ich každodenný život.

K nasporeným peniazom si manželia zobrali hypotekárny úver a s firmou uzavreli zmluvu o dielo. Firma proklamovala dobu výstavby podľa zálohovej platby a manželia zaplatili 90

% z celkovej ceny. Mohli byť teda spokojní, ich dom mal stať do 130 dní.

Ale potom sa ukázalo, že firma namiesto toho, čo proklamovala, funguje na princípe „zaplať a zabudni“. Keď firma stavať nezačala ani po rôznych urgenciách, manželia zmluvu vypovedali a požadovali vrátiť peniaze. Zatiaľ si manželia svojpomocne dali postaviť na základovú dosku obvodové múry domu a strechu. No firma peniaze nevracala. Poslala formálnu splátku, ktorou si zabezpečila začatie plnenia záväzkov splácania dlhu. Manželvia však mali rozostavaný dom, na ktorého dokončenie im chýbali peniaze a navyše mali na krku splácanie úveru.

V tejto ťažkej situácii sa obrátili spomínaným článkom v našich novinách na čitateľov so žiadosťou o pomoc. Po dvoch rokoch od uverejnenia článku sme boli zvedaví, či sa im dostalo pomoci alebo či im nakoniec firma dlh vrátila. Rozhodli sme sa ich navštíviť.

„Boli sme vtedy zúfalí a nevedeli sme, čo robiť. Prostredníctvom internetu sme sa obracali so žiadosťami o pomoc na bohatých ľudí – miliónárov, no odpovedí neprišla. Písali sme rôznym slovenským politikom, od niekoľkých z nich sme dostali len formálne odpovede. Nakoniec pomohol článok v Želiezovskom spravodajcovi“ – povedal Jaroslav pre náš potešujúcu správu.

„Skutočne nám Želiezovčania pomohli, niektorí pôžičkou, robili sa zbierky, veľa ľudí sa zapojilo a prispelo finančnými darmi rôznou výškou. Tá výška však nie je dôležitá, pre nás je dôležité, že to bola pomoc zo srdca. Ďalší pomohli formou práce. Všetkým sme veľmi vďační“ – hovorí Olga a Jaroslav dodáva: „Veľkí grázli nás okradli, drobní ľudia nám pomohli.“

Nakoniec sa im dom podarilo dostávať. Nie je však montovaný ani nízkoenergetický, nie je teda presne taký, ako chceli. Je však bezbariérový a život v ňom je pri ich každodennom prekonávaní znevýhodnení vyplývajúcich z ich zdravotného postihnutia.

Svojich peňazí sa však doteraz nedočkali, vedľa však, ako to v našich končinách chodí. Nebezpečenstvo strieha na každom kroku, spravodlivosti sa však človek dovoľá len ťažko. Nás však potešilo poznanie, že Olga a Jaroslav majú svoj dom, ktorý je ich domovom vďaka tomu, čo sa nedá zaplatiť žiadanými peniazmi. Je to schopnosť vytvoriť okolo seba atmosféru pokoja a lásky, ktorú musí človek mať najskôr vo svojom srdci.

A ešte veta, ktorá zaznela pri rozlúčke: „Všetkým sme veľmi vďační, nečakali sme toľko pochopenia od spoluobčanov. Sme radi, že žijeme medzi takými ľuďmi, v Želiezovciach.“

(sh)

Zlatý baliaci papier

Kedysi dávno, bol jeden muž, ktorý pracoval veľmi ťažko, len aby dokázal zaobstarať jedlo na stôl pre svoju rodinu. Jeden rok pár dní pred Vianocami potrestal svoju malú päťročnú dcérku po tom, čo sa dozvedel, že použila jedinou rolku drahého zlatého baliaceho papiera, ktorá bola určená pre celú rodinu.

Keďže peniažkov bolo malo, ešte viac sa nahneval, keď na Štedrý deň uvidel, že dcérka použila všetok drahý baliaci papier na dekoráciu jedinej škatule od topánok, ktorú dala pod stromček. Tiež bol znepokojený, kde vzala peniaze na nákup toho, čo bolo v škatuli.

Avšak nasledujúce ráno dievčatko, plné vzrušenia, prinieslo zabalenú škatuľu k otcovi a povedalo: „To je pre teba, ocko!“

Keď ju otváral, bol rozpačitý a bolo mu ľúto, že ju predtým potrestal. Ale keď ju otvoril, zistil, že je prázdna a opäť jeho hnev vzplanul. „Vari nevieš, mladá dáma,“ povedal drsne, „že keď dáš niekomu darček, vo vnútri obalu by niečo malo byť!“

Dievčatko sa na neho pozerlo smutnými očami plnými slz a zašepkalo: „Oci, nie je prázdna, naplnila som ju bozkami až po okraj.“ Otec bol zdrvený. Padol na kolena a objal svoju milovanú dcérku. Prosil, aby mu odpustila jeho zbytočný hnev.

Len o krátky čas neskôr si nehoda vyžiadala život malého dievčatka. Hovorí sa, že jej otec mal do konca svojho života pri svojom lôžku prázdnu škatuľu od topánok zabalenú v zlatom baliacom papieri. Kedykoľvek bol znechutený alebo čelil ťažkým problémom, otvoril si škatuľu, vybral si jeden pomyselný bozk a spomenul si na lásku svojej prekrásnej dcéry, ktorá ju ním naplnila.

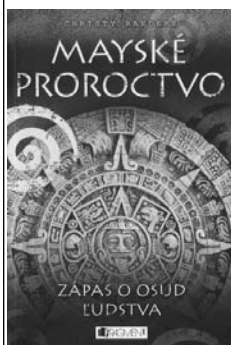
V pravom slova zmysle, každému z nás bola daná neviditeľná zlatá škatuľa, naplnená bezpodmienečnou láskou a bozkami od našich detí, rodiny, priateľov a Boha. Neexistuje cennejší majetok, ktorý by mohol niekto mať.

Mary Stevenson,
preklad Norbert PAUL

SÚŤAŽ – SÚŤAŽ – SÚŤAŽ – SÚŤAŽ – SÚŤAŽ – SÚŤAŽ

Vážení čitatelia, milé deti!

Vydavateľstvo Fragment, Mestská knižnica v Želiezovciach a Želiezovský spravodajca - Zselízi Hírmondó pripravili pre vás súťaž o hodnotné knihy. Každý, kto odpovie na dve otázky, dostáva sa do žrebovania o knihu od vydavateľstva Fragment. Každý mesiac vyžrebujeme dvoch výhercov. Svoje odpovede môžete doručiť osobne, poštou alebo e-mailom do redakcie mestských novín alebo do Mestskej knižnice.

Kontakty:

Redakcia Želiezovský spravodajca - Zselízi Hírmondó, MsÚ Želiezovce, Ul. SNP 2, 937 01 Želiezovce,
e-mail: 93701@pobox.sk
Mestská knižnica v Želiezovciach, Ul. SNP 2, 937 01 Želiezovce,
e-mail: kniznicazeliezovce@gmail.com

Súťažné otázky na december - 3. kolo:

1. Koľko výhercov získa darček vo Veľkej vianočnej súťaži vydavateľstva Fragment?
2. Ktorý deň v roku má MsK v Želiezovciach bezplatný členský vstup pre čitateľov?

V decembri vyhrávajú:

1. Christy Raedeke: Mayské proroctvo
2. Barbara Wendelkenová: Podozrivé zmiznutie

Vítazi 2. kola: Michaela Misiaková, Miriam Adamiková

čítanie pre radosť a poučenie

* Šport *

František Molnár (Želiezovce, 22. 10. 1935)

Toho času by poľahky získal miesto v kádri každého lepšieho družstva v okolí, v Želiezovciach však v tom období bol vyslovený prebytok brankárov. A tak František Molnár, i keď preukázal svoje schopnosti pred bránkovou čiarou, získal dres s číslom jeden v družstve dospelých bola pre neho takmer nespĺniteľná úloha. Ako dvadsaťnásťročný urobil vážne rozhodnutie a namiesto futbalu si zvolil svoju profesiu.

„Ihneď po vojne sme hrávali futbal s loptou z handier pri „malých plotoch“ s kamarátmi, Ľusom Barkóczim, Vilom Bottyánom, Ernestom Csenkym, Zolom Tóthom, Šaňom a Ernim Mokosom. Neskôr sa naše uličné

Šahám, Štúrovu, Leviciam, Novým Zámkom, Šuranom,” pripomína si nezabudnuteľné zážitky niekdajší gólmán. Najistejšie sa cítil medzi žrdami, spoluhráčov zásoboval radami a usmerňoval ich. Na 86-násobného reprezentačného brankára Maďarska Gyulu Grosicsa, prezývaného Čierny panter, sa pozeral ako na svoj idol. V tom období bolo v Želiezovciach toľko brankárskych osobností, že by sa nimi dal zahatiť Dunaj, stačí spomenúť Buntu, Haulíka, Heriana, Michla, Kakasa. Pri súboji o miesto v základnom kádri neexistovali protivníci, nepriatelia, všetci si boli na

vzájom duševnou oporou.

„V našich časoch neboli sprchy, umývali sme sa v lavóroch. Hviezdy už boli na oblohe, keď nás skladník po tréningu doslova vohnal do šatní. Len preto, lebo sa ponáhlal domov. V malej šatni sme sa sotva zmestili. Aj po mnohých rokoch si pamätám na schopnosti, výkonnosť a nadšenie svojich spoluhráčov Zvaru, Urbána, Stugela, Bandiho Csudaia, Vojta Szalaia, Vystrčila, Méryho, Joža Tótha, Hraboša, Akúcsa, Botku, Pivarča,

Mezőlakyho, Aurela Nagya, Csikósa. V ich hernom prejave nechýbala ľahká elegancia.“ Základnú vojenskú službu absolvoval v Domažliciach, kde bol brankárom vojenského mužstva účinkujúceho v krajskej súťaži. Po návrate domov prehodnotil vyššie spome-

nutú situáciu a netradične ukončil svoju aktívnu kariéru. Štyridsaťtri rokov pracoval

družstvo stretávalo každú druhú nedeľu v Šarovciach s tamojším družstvom dospelých. Dobré zápasy sme odohrali aj proti družstvu Veľkého Dvora, no už s koženou loptou. Nasledovalo školské družstvo, neskôr ako dorastenci sme hrávali napínavé zápasy proti Šali,

ako opravár automobilov, neskôr ako vedúci dielne. „Cítil som to tak, že ostatní sú lepší ako ja, preto som zavesil kopačky na klinec. Pravdupovediac, dlho ma bolelo srdce kvôli tomuto rozhodnutiu, strašne mi futbal chýbal.“ Trénerská stolička ho nevábila a nesažil sa získať ani funkcionársky post. Ako dôchodca trávi veľa času pred obrazovkou, sleduje najmä zápasy Premier League, kde fandí družstvu Manchester United. Sleduje športovú kariéru maďarského brankára Ádáma Bogdána. Mladému brankárovi s 12 reprezentačnými štartmi predpovedá slubnú budúcnosť. Vo voľnom čase pracuje v záhrade a denne chodí na prechádzky so svojím psom Bungyim. „Ani neviem, ktorý z nás potrebuje viac toho druhého,“ poznamenáva vtipne na záver nášho rozhovoru. (ág)

Šachový súťažný ročník 2012–2013 odštartovaný

TJ Šachový klub Želiezovce začal svoje majstrovské súťažné účinkovanie v šachu s tromi mužstvami. A mužstvo vedené Jánom Machníkom účinkuje v 4. lige skupiny B12. Prvý majstrovský zápas odohralo na domácej pôde 14. októbra s družstvom ŠK Kamenný Most, ktorému podľahlo tesným výsledkom 3,5:4,5. Nováčikom v základnej osemčlennej zostave domácich bol István Farkas. Druhé kolo sa hralo 28. októbra v Komárne, kde súperom nášho mužstva bolo KŠC Komárno E, kde Želiezovčania podľahli súperovi tesným rozdielom 4,5:3,5. V tomto zápase sa vyznamenal náš hráč na prvej šachovnici – Jozef Kakačka st., ktorý uhranul remízu s veľmi silným súperom Martinom Sebenským, kde rozdiel ELO bodov bol vyšší ako 200 v prospech súpera. V 3. kole sme hrali 11. novembra na domácej pôde proti ŠK Dvory nad Žitavou B a po dvoch prehratých zápasoch dokázalo naše mužstvo konečne zvíťaziť tesným rozdielom 4,5:3,5. Za výkon v tomto zápase treba pochváliť nášho hráča na

4. šachovnici Jána Machníka, ktorý v kapitánskom dueli preukázal pevnejšie nervy a donútil súpera vzdať sa. Bola to šachovnica, na ktorej sa partia končila ako posledná a výsledok bol pre domáce mužstvo rozhodujúci – víťazný. Štvrté kolo sa hralo 2. decembra v Pribete a znamenalo pokračovanie vo víťaznom ťažení. Naše družstvo vyhralo opäť tesným rozdielom 4,5:3,5. V tomto zápase sa vyznamenali naši hráči na 1. a 2. šachovnici, ktorí si udržali pevnú psychiku a zabodovali. Naše A družstvo je po štyroch kolách na 4. mieste tabuľky. V 5. kole privítame 16. 12. o 9:30 v Dome kultúry ŠK Sv. Peter.

B a C družstvo začalo svoje účinkovanie v 5. lige skupiny B13 dňa 13. októbra doma vzájomným zápasom. Vedúcim B družstva je Štefan Kuruc, vedúcim C družstva František Memerscheimer. Pozitívnym signálom pre šachovú budúcnosť nášho klubu je skutočnosť, že C družstvo je zložené z vyslovene mladých talentovaných hráčov (Attila Mézes, Zsuzsanna

Mészáros, Gabriela Melišková a Jozef Repka). Druhý hrací deň sa hral 21. novembra v Čate proti družstvu Čaty a družstvu Pohronskeho Ruskova, ktoré je nováčikom súťaže. Naše B družstvo svojimi výkonmi neoslnilo, s Čatou prehralo 0,5:3,5 a s nováčikom uhralo len remízu 2:2. V tabuľke je na 3. mieste. Naše mladé C družstvo prehralo s P. Ruskovom 1:3. Treba však pochváliť Attilu Mézesa, ktorý získal prvý bod v súťaži. V druhom stretnutí naši prehrali s Čatou 0:4. Najbližšie hráme 15. 12. v Jure nad Hronom s Levicami E a domácim družstvom.

Nakoniec to najlepšie. V zimnom období je pre mladých šachistov otvorený klub dôchodcov každý štvrtok už od 15:00 hodiny. Toto pozvanie platí aj pre neregistrovaných mladých šachistov. Tešíme sa na vašu účasť. Radi by sme v našich radoch videli v budúcnosti hráčov formátu Fischera, Ananda, Lékóa, Karpova, Kasparova. Pamätajte si, šach je kráľovská hra, ktorá pozitívne formuje naše myslenie.

Štefan Kuruc

Krása v dreve

Misy, tanieri, svietniky, stojany na sviečky – užitočné a zároveň dekoratívne predmety si bolo možné pozrieť aj zakúpiť na výstave ozdobno-užitkových predmetov Jozefa Košíka z Hronoviec pod názvom Krása v dreve v galérii Mestskej knižnice v Želiezovciach od 3. do 15. decembra. Povoláním zdravotník, no zároveň milovník prírody a dreva, tokárstvu sa venuje už viac rokov, pred dvadsiatimi rokmi si dal podľa vlastného návrhu zhotoviť točovku, na ktorej sústruží svoje výrobky. Okrem morenia, farbenia, opalovania, voskovania, olejovania a lakovania využíva aj kombináciu rôznych druhov dreva.

Jozef Košík mal výstavy už vo viacerých slovenských mestách, jeho výrobky sú cenené pre ich vysokú profesionálnu úroveň, no najmä pre ich viacúčelovosť. (šh)

Dvojité jubileum šahanského múzea

Dňa 7. novembra bol hosťom Literárnej kaviarne Mestskej knižnice v Želiezovciach Mgr. Tibor Pálinkáš, riaditeľ Hontianskeho múzea a galérie Ľudovíta Simonyiho v Šahách. Témou jeho prednášky spojenej s besedou bola práve história vzniku šahanského múzea, ktoré v tomto roku slávi svoje dvojité jubileum.

Múzeum totiž vzniklo pred 110 rokmi z iniciatívy Eleméra

Pongrácza a Hontianskej župnej múzejnej spoločnosti. Kurátorom župného múzea bol neskôr aj uhorský olympionik Alajos Szokolai. V dôsledku zmien hraníc, administratívneho členenia krajiny a nedostatku osobností, z ktorých sa mnohí ocitli za hranicami, múzeum v roku 1924 zaniklo. Obnovené bolo pred dvadsiatimi rokmi – v roku 1992 vďaka iniciatíve Františka Danisa. V roku 1995 bolo zlúčené s Hontianskou galériou. Zlúčená inštitúcia bola neskôr premenovaná na Hontianske múzeum a galéria Ľudovíta Simonyiho.

Zaujímavé rozprávanie Mgr. Tibora Pálinkáša o histórii šahanského múzea bolo doplnené obrazovou prezentáciou a jubileum pripomenuté aj narodeninovou tortou. (šh)

Kronika - Krónika

Prišli na svet – Világra jöttök

3. 11. Ildikó Pásztorová (Želiezovce), 7. 11. Éva Koncsal (Želiezovce), Lilien Mikleová (Želiezovce), 12. 11. Sára Albertová (Želiezovce), 18. 11. Nikola Bertová (Želiezovce), Éva Németh, Gábor Németh (Želiezovce), 19. 11. James Jacint Dudás (Želiezovce), Jozef Lakatoš (Želiezovce), 21. 11. Gergely Tóth (Želiezovce), 22. 11. Linda Bedrichová (Želiezovce), 26. 11. Emma Félix (Želiezovce), 29. 11. Mark Pásztor (Želiezovce), Adriana Barczová (Želiezovce), 7. 12. Nina Zlámálová (Želiezovce), Laura Stredová (Želiezovce),

Sľúbili si vernosť

7. 11. Martin Valkovič (Šarovce) – Mária Fedoršová (Želiezovce), 24. 11. Dušan Vörös (Rozina) – Marta Beníková (Rozina)

Gratulujeme – Gratulálunk

50

Anikó Baláziková	20. 12.	Eva Kišová	17. 12.
Daniel Bellus	20. 12.	Helena Kováčová	07. 12.
Klára Dánielová	27. 12.	Gabriel Križovič	24. 12.
Tomáš Gašparik	21. 12.	Ladislav Molnár	10. 12.
Eva Kosorínová	18. 12.	Anna Pfliegelová	10. 12.
Edita Nagyová	09. 12.		
Július Nyírő	13. 12.	70	
Klára Palíková	04. 12.	Ružena Biróová	23. 12.
Vlasta Papšová	10. 12.	Zuzana Csudaiová	21. 12.
Eva Rudnická	04. 12.	Helena Čudaiová	27. 12.
Ľudovít Ruska	24. 12.	Eva Ferdová	29. 12.
Július Téglás	04. 12.	Helena Hanzová	19. 12.

60

Anna Barkóciová	11. 12.	80	
Mária Benčíková	30. 12.	Helena Kurucová	19. 12.
Dušan Benek	24. 12.	90	
Ľudovít Cziria	25. 12.	Oľga Karasová	02. 12.
Zuzana Dudášová	27. 12.	Irena Petőová	21. 12.

Opustili nás – Elhunytak

12. 11. Julia Récsiová (Želiezovce, 90 r.), 16. 11. František Krištofoli (Želiezovce, 73 r.), Agneša Krištofoliová (Želiezovce, 63 r.), 17. 11. Ladislav Mézes (Želiezovce, 78 r.), Eva Šalagová (Želiezovce, 57 r.), 19. 11. Eugen Šuchter (Kuraľany, 69 r.), 22. 11. Judita Laczóová (Želiezovce, 95 r.), 29. 11. Helena Gümös (Želiezovce, 56 r.), 1. 12. Róbert Polák (Sikenica, 26 r.), 10. 12. Blanka Valentková (Želiezovce, 58 r.), Ľudovít Koncz (Želiezovce, 85 r.),

Želiezovský spravodajca

Mesačník mesta Želiezovce. Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce, IČO: 00 307 969

Číslo registrácie: EV 3292/09, ISSN 1338 9327

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: MsÚ Želiezovce

Názory uverejnené v novinách nemusia odzrkadľovať stanovisko redakcie.

Zselizi Hírmondó

Zseliz város havilapja. Kiadó: Zseliz Város Önkormányzata, nyilvántartási szám: 00 307 969

Lapnyilvántartási szám: EV 3292/09, ISSN 1338-9327

Főszerkesztő: Levický László

Olvasószervezők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

Szerkesztőség: Zselizi Városi Hivatal, Sznf u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: Zselizi Városi Hivatal

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Predám garžónku v OV v centre Želiezoviec 20 m² po kompletnej rekonštrukcii. Cena: 15.000,-€. 0917 092 613

(12-30)

60-ročný sympatický slušný nefajčiar, abstinent, rozvedený pán by sa rád zoznámil so serióznou ženou s vlastným bývaním. Rád vypomôžem aj v domácnosti. 036/771 35 39. Peter

(12-27)

Mesto Želiezovce prenajme obchodné a kancelárske priestory na Mierovej 8 (budova bývalého CVČ) a na Mierovej 10 (budova na trhovisku). Bližšie informácie na tel. č. 036/7711140 alebo osobne na MsÚ v kancelárii č. 9.

(12-34)

A zselízi Franz Schubert Vegyeskar december december 23-án (vásárnap) a református templomban szerepel a 11:00 órákor kezdződő istentiszteleten, december 26-án pedig a Szent Jakab-templomban, a 11:00 órákor kezdződő szentmisén.

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet minden kedves ismerősnek, akik 2012. november 21-én elkísérték utolsó útjára drága szerettünkét,

Mézes Lászlót,

és vigasztaló szavaikkal, sok virággal enyhíténi próbálták fájdalmukat.

A gyászoló család

(12-3)

Dňa 29. 11. 2012 je tomu rok, čo nás opustila naša milovaná mamička a starká

Zuzana Eliadesová

Nikdy na teba nezabudneme, spomíname s láskou.

Pripájajú sa aj dobrí známi a ostatná rodina

(12-3)

MESTO ŽELIEZOVCE

na prevádzkovanie Regionálneho centra na zhodnotenie BRO Želiezovce prijme do pracovného pomeru:

• prevádzkara zariadenia

Požadované vzdelanie: stredné vzdelanie,

uprednostňuje sa zameranie týkajúce sa ochrany životného prostredia

Požadované odborné znalosti:

- vodičský preukaz skupiny C,
- osvedčenie na obsluhu samostatných nakladačov,
- práca s PC – Internet, Word, Excel,

• pracovníka na obsluhu strojov

Požadované vzdelanie: neustanovuje sa

Požadované odborné znalosti:

- vodičský preukaz skupiny C,
- osvedčenie na obsluhu samostatných nakladačov,
- Práca s PC vítaná.

Bližšie informácie poskytneme na telefónnom čísle: 036 7710403.

Žiadosti o prijatie do pracovného pomeru posielajte na adresu: Mesto Želiezovce, Mestský úrad Želiezovce, Ul. SNP č. 2, 937 01 Želiezovce

Mesto Želiezovce Vás srdečne pozýva na

Vianočné maškrtenie

v spoločnosti vašich priateľov a blízkych.

*Až zvony ohlásia príchod
čarokrásnych Vianoc,*

zabudnite na všetky starosti a prežite ich v šťastí a radosť.

Zažite vianočnú atmosféru, zabudnite na zhon a vychutnajte si našu ponuku:

- vystúpenie detí: Základná škola, Základná škola s vyučovacím jazykom maďarským, Gymnázium J. A. Komenského, Gymnázium Želiezovce, Základná umelecká škola, Centrum voľného času,
- výstava prác detí
- varené víno, vianočný punč, čaj

Kedy a kde?

19. decembra 2012,
od 13:30 hod

na Námestí sv. Jakuba.

V prípade zlého počasia sa podujatie uskutoční v Dome kultúry.

*Aj s týmito sobmi sa stretneme na
Vianočnom maškrtení*

Organizujú: Mesto Želiezovce, Dom kultúry

Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici (☎ 7711000) ponúka:

VIANOCE na SLOVENSKU.

Cena 24,90 €

Bratislava, Slovart 2012.

Vianočné recepty, zvyky v krásnom vydaní s farebnými obrázkami.

DEJINY KRÁĽOVSTVA UHORSKÉHO.

Cena 24,90 €

Bratislava, Slovart 2012.

Po 140 rokoch vychádza opäť táto unikátna kniha.

Martáková: ZLATÉ ZVONKY.

Cena 11,58 €

Reprezentatívny výber najkrajších rozprávok, riekaniek. Aj ďalšie detské knihy pod stromček.

kniznicazeliezovce@gmail.com
www.facebook.com/KniznicaZeliezovce

A Városi Könyvtár könyvkereskedésének (☎ 7711000) ajánlata:

ZSENIÁLIS FUTBALLKLUBOK.

Ára 16,56 €

Budapest, TK 2012.

197 oldalon a legnépszerűbb csapatok, színes fotókkal.

Steel Danielle: ÁRULÁS.

Ára 6,61 €

Budapest, Maecenas 2012.

Tallie élete egy csapásra lidércnyomássá változik...

CSILLAGÁSZAT.

Ára 6,64 €

Budapest, Szalay 2012

Az univerzum titkai, képes enciklopédia.

Vianoce nemözü byt' bez kníh - prid'te si k nám vybrat'.

Molnár Ferenc (Zselíz, 1935. X. 22.)

Akkoriban lazán belefért volna a környék valamire való csapatainak mindegyikébe, Zselízen azonban kapusok tekintetében kimondottan túlkínálat mutatkozott. Így Molnár Ferenc korábban hiába bizonyította a háló előtti rátermettségét, a felnőtt gárdában már szinte megoldhatatlan feladatnak tűnt számára az egyes számú mez megszerzése. Huszonegynéhány évesen végleges döntést hozott, és a foci helyett a szakmáját választotta. „Közvetlenül a háború után az állomás környéki »kiskerítéseknel« bővültük a rongylabdát cimboráimmal, Barkóczi Gyuszival, Bottyán Vilivel, Csenky Ernővel, Tóth Zolival, Mokos Sanyival és Ernővel, majd az utcacapatunk minden második

Molnár Ferenc az alsó sorban jobbról a második

vasárnap Sáróban, az ottani felnőtt alakulattal mérte össze erejét. Jókat csatáztunk a nagypusztaiakkal is, akkor már bőrlabdával. Következett az iskolacsapat, aztán ifistaként a vágsellyeiekkel, az ipolyságiakkal, a párká-

nyiakkal, a lévaiakkal, az érsekújváriakkal és a nagysurányiakkal vívtunk izgalmas küzdelmeket” – eleveníti fel valóban felejtethetetlen élményeit az egykori hálózár. Határozottan a kapuban érezte jól magát, tanácsokkal látta el társait, és irányította őket. A nyolcvanhatszoros magyar válogatottra, a fekete párducként becézett Grosics Gyulára példaképként tekintett. Annak idején annyi kapus egyéniség volt Zselízen (Bunta, Haulík, Herian, Michlo, Kakas), hogy Dunát lehetett volna rekeszteni velük. A kezdőcsapatba való bekerülésért folytatott harcban nem létezett ellenfél, vagy ellenség, hanem lelki társakká váltak egymás számára mindannyian. „A mi időnkben nem volt zuhanyzó, lavórban mosakodtunk. Már a

csillagok világítottak az égen, amikor a szertáros valósággal bezavart bennünket az öltözőbe az edzések után. Csupán azért, mert sietett haza. Alig fértünk el a szűkre szabott fiúlkében. Játékosársaim tudása, teljesítménye, lelkesedése hosszú évek tárlatából is pontosan él bennem: Zvara, Urbán, Stugel, Csudai Bandi, Szalai Béla, Vystrčil, Méry, Tóth Józsi, Hraboš, Akúcs, Botka, Pivarč, Mezőlaky, Nagy Aurél és Csikós játékaiból nem hiányzott a laza elegancia”. A sorkatonai szolgálatot Domažlicén töltötte, ahol a kerületi bajnokságban szereplő katonacsapatban védett. Hazatérése után a fentebb közölt állapotot mérlegelve, igaz kissé rendhagyó módon, befejezte aktív sportpályafutását.

Negyvenhárom éven át autószerelőként, majd műhelyvezetőként tevékenykedett. „Úgy éreztem, hogy a többiek jobbak voltak

nálam, így szögre akasztottam a stoplist. Őszintén szólva nagyon sokáig sajtott a szívem emiatt, irgalmatlanul hiányzott a labdarúgás”. Edzői babérokra nem vágyott, sőt egyéb sportvezetői tisztséget sem igyekezett kiakasztani magának. Nyugdíjasként sok időt tölt a képernyő előtt, elsősorban a Premier League csatározásait kedveli, és a Manchester Unitednek szorít. A magyar kapusok közül Bogdán Ádám pályafutását kíséri figyelemmel, ígéretes jövőt jósol a fiatal, tizenkétszeres válogatottnak. A családi ház melletti kertben serénykedik, és naponta sétáltatja a Bungyi névre hallgató kutyáját. „Nem is tudom, melyikünknek van nagyobb szüksége a másíkra” – jegyzi meg tréfásan beszélgetésünk végén. (ág)

Megkezdődött a sakkidény

A Zselízi Sakk-klub három csapattal kezdte meg a bajnoki versengést. A Ján Machník által vezetett A csapat a 4. liga B12-es csoportjában szerepel. Az első bajnoki fordulót hazai pályán játszották október 14-én a kőhidgyarmati sportklub sakkozói, amelyet szoros vereséggel zártak 3,5:4,5 arányban. A nyolctagú hazai csapat újonca Farkas István volt. A második forduló október 28-án volt Komáromban, ahol az ellenfél a KŠC Komárom E csapat volt, és újra szoros vereség lett a vége, 4,5:3,5. Ezen a mérkőzésen id. Jozef Kakačka jeleskedett az első sakkasztán, aki döntetlenül játszott a nagyon erős, nála 200-zal több ELO-ponttal rendelkező Martin Sebenský ellen. A 3. fordulóban november 11-én játszott csapatunk hazai területen az udvardi B csapat ellen, és két vesztes játszmát követően a zselíziek végre nyereséggel zártak, 4,5:3,5 arányban. Ezen az összecsapáson dicséret illeti a 4. sakkasztán játszó Ján Machníkot, aki a csapatkapitányok párharcában erősebb idegzetűnek bizonyult, és feladásra késztette

ellenfelét. Ezen a sakkasztán játszották az utolsó játszmát, és az eredmény a hazai csapat számára sorsdöntő volt – győzelem. A negyedik fordulót december 2-án játszottuk Perbetén, és újabb győzelmet könyvelhettünk el, miután csapatunk szorosan, 4,5:3,5 arányban kerekedett felül a házagazdák csapatán. Az összecsapásban kiemelkedően teljesített az 1. és 2. táblán játszó sakkozónk, akik ideiglegesen jobban bírták a játszmát ellenfeleiknél. A csapatunk 4 forduló után a 4. helyen áll. Az 5. fordulóban Szentpéter csapatát látjuk vendégül december 16-án 9:30 órakor a kultúrházban.

A B és C csapat az 5. liga B13-as csoportjában október 13-án idehaza kezdte meg szereplését. A B csapat vezetője Kuruc István, a C csapaté Memersheimer Ferenc. Pozitív jelzés sakk-klubunk jövőjére nézve, hogy a C csapat kimondottan fiatal tehetséges játékosokból áll (Mézses Attila, Mészáros Zsuzsanna, Meliška Gabriella és Repka József). A második játéknapon Csátán

játszottunk a hazai és az orosz csapatokkal. B csapatunk nem remekelt, az előbbi összecsapást 0,5:3,5 arányban elveszítette, az utóbbiban 2:2-es döntetlent ért el. A táblázatban a 3. helyen tartózkodunk. Fialat C csapatunk 1:3 arányban maradt alul Oroszával szemben, de meg kell dícsérni Mézses Attilát, aki megszerezte csapata első pontját az idenyben. A másik mérkőzésen 0:4 arányban kaptunk Csátától. Legközelebb december 15-én ülünk asztalhoz Garamszentgyörgyben a hazai és Léva E csapata ellen.

A végére a csattanó. A téli időszakban a fiatal sakkozók számára nyitva van minden csütörtökön 15 órától a nyugdíjasok klubja. Ez a meghívás nemcsak a regisztrált fiatal sakkozónak szól. Mindenkit szeretettel várunk. Szívesen látnánk köreinkben a jövő Fischer, Ananda, Lékó, Karpov, Kaszparov formátumú játékosait. Ne felejtsek, a sakk királyi játék, amely pozitívan formálja gondolkodásunkat!

Kuruc István

Írjuk, mondjuk helyesen! – keresztrejtvény

Giuseppe Verdi és Richard Wagner

Az romantikus opera két kiváló képviselője egyaránt 1813-ban, azaz 200 éve született. Róluk szól karácsonyi keresztrejtvényünk. Beküldendő: a vízszintes 1, 24, 65, valamint a függőleges 1, 3, 11 és 15 meghatározások megfejtése.

Vízszintes: 1. Itt született Richard Wagner. 7. Folyadék.

10. Elárúsító. 11. Gyulladás. 13. A Duna egyik baloldali mellékfolyója Bajorországban. 16. Számítási műveletet végez.

18. Páratlan pajta! 19. Éretlen, héjban maradt gabonaszem.

21. Folyadékot fogyaszthat. 22. Hajadon. 23. Páros ünnep!

24. Verdi utolsó előtti operája (1887). 26. Kopasz. 27. Koronás növény.

29. Repülőgéptípus rövidítése. 30. A legmagasabb értékű kártyalap. 31. Igekövető. 32. A zsiráf legközelebbi rokona.

35. Zenei félhang a g és a hangok között. 36. Szülő megszólítása. 37. Talál. 38. Csapadékféle. 40. Okít. 42. Véredény.

43. Kétjelentésű szó: ismét vagy figyelmeztet. 45. Vércsoport-faktor 46. sms-t küld. 48. Művészi alkotásra serkentő lelkiállapot.

51. Kilátásba helyezi, hogy odaadja. 54. ... Garbarek – híres norvég szaxofonművész. 56. Tétovázó. 59. Nemzetközi Olimpiai Bizottság. 61. Latyak. 62. A szarvasmarha ujjának hegye.

63. Glaubersós gyógyvíz márkája. 64. Világtáj. 65. Verdi utolsó operája (1893). 67. Strázsa. 68. Keresztülhajt.

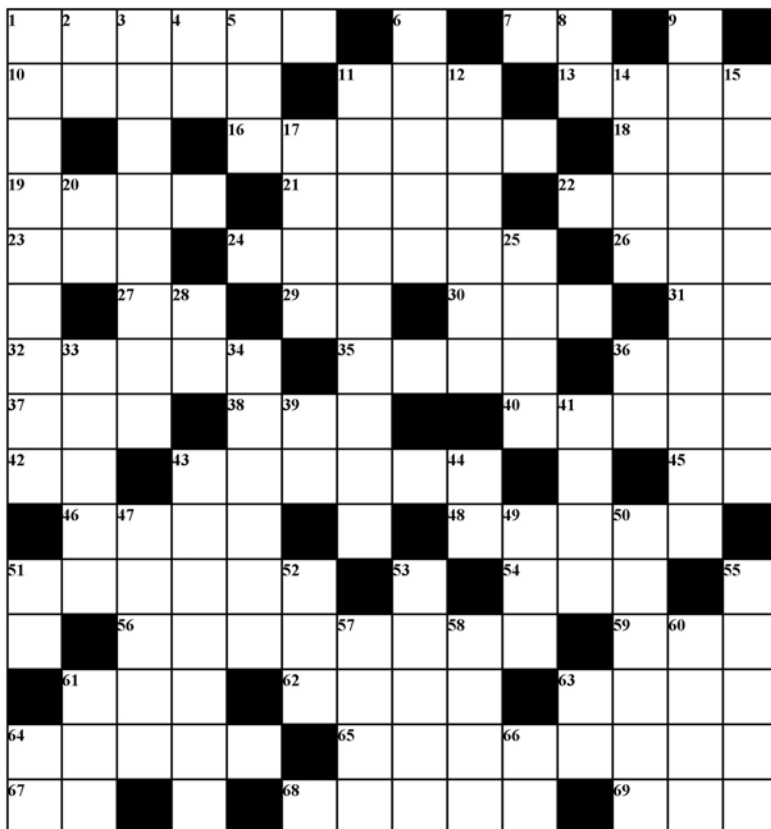
69. A d-moll hármashangzat hangjai.

Függőleges: 1. Itt született Giuseppe Verdi. 2. Olasz névelő. 3. Wagner háromfelvonásos ünnepi játéka. 4. Kompaktlemez. 5. Tűlfűszerezett. 6. A lengyel–szlovák határon élő népcsoport. 8. Személynévmás. 9. A reggelt megelőző égi színjátékot. 11. Wagner egyik operája. 12. Ballépés. 14. Férfiszereztes. 15. Itt élte le Wagner élete utolsó 11 évét.

17. Női név. 20. Cérium. 25. Számítási alapműveletet végez. 28. Hírgyűnökség. 33. Vargabetűt csinál. 34. Erre tekint. 36. Azonos a vízsz. 29-cel.

39. Lángol. 41. ... breve – zenei kifejezés: kettődes ütemben. 43. ... az eső. (Elkezd esni.) 44. Személynévmás. 47. Levegőért kapkod. 49. Páratlan hajtó. 50. Táplálékot kínál. 51. Igekövető. 52. Requiescat in pace! (Nyugodjék békében!) – rövidítve. 53. Tüzelőt ajándékoz (két szó). 55. Település Szigetvár közelében. 57. Nehezített selyem. 58. Édouard ... – francia s zármazású spanyol zeneszerző. 60. A Carmina burana zeneszerzője. 61. Sör – népiesen. 63. Hangtalan Máté! 64. Kavics. 66. Antimon.

67. Sör – népiesen. 63. Hangtalan Máté! 64. Kavics. 66. Antimon.

– hg –

Kisebb volt a vásár – az időpont és Komárom az oka

A zselizi András-napi vásár fokozatosan a városközponton kívülre kerül. Idén november 16-17-én tartották, barátságos őszi időben.

Már második alkalommal kapott helyet a Petőfi és Schubert utcában, a Hősök-emlékparkjától a horgászházig és a Szent Jakab térig. Nem volt annyi sátor, mint tavaly, amikor a vásárosok egészen az Eurospinnig terjeszkedtek. Az árusok szerint azért jöttek idén kevesebben, mert ugyanebben az időben volt a közeli Komáromban is vásár. Láthatóan kevesebb volt a vásárló is, ezért meg egyesek az időpontot hibáztatják – a vásár közvetlenül a szociális segélyek kifizetése előtt volt.

Idén az András-napi vásáron 168 sátrat állítottak fel, termékeiket egész Szlovákiából árusították a kereskedők, de voltak itt Magyaror-

szágról, Csehországból és Lengyelországból is. A legtöbben textilárut, ruházatot, cipőt, szőnyeget, függönyöket és más lakástextiliát árusítottak. Sok helyütt kínáltak lángost, kürtőskalácsot, mézbort, forralt bort, cukorkákat és egyebet. Az idei év érdekessége volt az ökörsütés. A szervezők tanultak a tavalyi vásár hibáiból, amelyeket idén megpróbáltak – egészen sikeresen – kiküszöbölni. Kevesebb volt a frissítő, étkező sátor, melyeket a sportpálya bejáratának közelében helyeztek el, de a közeli parkolóban nem voltak felállítva sátrak, tehát ki lehetett használni parkolásra. A parkolóban kaptak helyet az árusok és vásárlók számára a mobilvécék, és rendelkezésre állt folyó víz is.

Nem ismétlődött meg a tavalyi probléma, amikor a hordozható áramforrásokat az árusok fejtellenül használták, ami gyakori áramkiesést okozott, és az sem, hogy a szervezők nehezen tudták behajtani az áramfogyasztásért fizetendő illetéket. Idén az áramforrásokat csak azok az árusok használhatták, akik az illetéket kifizették. Ők kaptak egy cédulát, amellyel megjelölték a hosszabbító kábeleiket, a többieknek nem volt lehetőségük a rákapcsolódásra. Az engedélyek kiadásával ellenőrizték a fogyasztást, a hálózatot nem

terhelték le, és a kifizetések is rendjén voltak. A villanyáramért illeték formájában a város 135 eurót szedett be, az árusítóhelyek bérbeadásából 10,2 ezer euró folyt be. A tavalyi évhez képest kevesebb bevétel mellett a városnak ügyelnie kellett a vásár megszervezésével összefüggő kiadásokra is. Saját szervezésben oldotta meg a vásár utáni éjszakai takarítást. Míg az elmúlt években

a takarítást a közszolgáltató vállalat végezte, idén a városi dolgozók porszívós kocsival járták körbe a vásári utcákat, melyet a város a Zseliz város légkör-minőségének megoldása projektben szerzett. A vásári kiadások tehát csak az Eurospinn kisebb szolgáltatásaiért járó költségeiből, valamint a hirdetésekben álltak, összesen 1500 euró értékben.

(ik)

na, hogy tíz év múlva lesz egy cédém és egy ütőképes csapatom, hát nem tudom... De ez nem volt bennem, azt láttam, hogy ezt kell csinálnom, ez a dolgom.

Most úgy tűnik, hogy a Gereben zenekar egy tíz éves felívelés története. Volt közben olyan válság, amikor azt gondoltad, hogy elég, ennyi, nincs tovább?

– Voltak pillanatok, amikor

egy-két tag egy bizonyos idő után bejelentette, hogy tovább nem szeretne zenélni, vagy egy-két hangszer nem úgy szólt, ahogy kellett, elkezdtünk egy munkát, időt, pénzt fordítottunk rá, és nem vezetett oda, ahova szerettük volna. Igen, volt idő, hogy az egészet megkérdőjelezzem. Valamikor a második, harmadik évben volt ilyen időszak. Utána már könnyebben át tudtunk lendülni ilyen

gondokon, példa erre Virág esete, aki ismerte az zenekart, és azért jelentkezett, hogy helyettesítse Sztellát.

Min lehetne javítani a jelenlegi helyzetben?

Szeretnék lehetőséget teremteni arra, akár a kultúrház mellett is, hogy akik népi hangszereken szeretnének tanulni, ezt itt helyben megtehessék. Ez lenne egy nagyobb vágyam.

Levicky László

Már gondolnak a jövőre

A Gereben négy tagja szemmel láthatóan felnőtt a feladathoz, annak ellenére, hogy a tízéves fennállás alatt talán most a legalacsonyabb a zenekar átlagéletkora. Magabiztosan játszották végig a lemezbemutató koncertet, úgy, hogy közben arra is maradt idejük, hogy élvezzék a játékot, mintha nem hivatalosan jöttek volna össze, hanem csak egy kis örömenzésre. Talán az lehet a titkuk, hogy nemcsak a zene, hanem a tánc is nagyon közel áll hozzájuk. „Nagyon élvezem a játékot, fontos része az életemnek. Hosszú távon is a zene és a tánc mentén képzelem el az életemet, a fele lenne a tánc, a másik fele a cimbalom. Mindkettőt

szívesen csinálnám egyszerre. Ha valaki bírja, lehet győzni” – mondja mély meggyőződéssel Juhász Bence Zsombor, a legfiatalabb Gerebenes. Nincs egyedül, aki mindkettőt szereti, bár például Németh Veronika már eldöntötte, mi élvez elsőbbséget. „Valamikor táncoltam a Kincsóban, és szerettem volna visszajönni, de mint táncos. Viszont zenésze volt éppen szükség. Amikor elkezdtem zenélni, még akkor is inkább táncolni szerettem volna. Ma, ha választanom kéne, már a zenélést választanám, annyira megszerettem” – mondja és elárulja, hogy körülbelül háromnegyed éve következett be nála ez a fordulat. „A

táncot azért szerettem, mert úgy éreztem, jobban ki tudom magamból adni a felesleges energiát, hiszen a tánc szeretete ösztönösen mindenki benn van. Úgy éreztem, el kell ahhoz érnem bizonyos szintet, hogy a zenében ugyanezt el tudjam érni. Amikor azonban elkezdtem jobban hinni magamban, még többet gyakoroltam, eljött az a pont, hogy a zenében is ezt érzem.” Igyekezetének köszönhetően választ és visszajelzést kapott a zenélést illetően. Bizonyos szempontból beért, mint ahogy beérték zenekarbéli társai is. Az album megjelenése után elmondhatjuk, hogy egy – bár nem hivatalos – érettségien mindannyian túl vannak. „Úgy gondolom, hogy mindenki, aki résztvevője volt ennek a cédének, valamilyen módon felnőtt. Egy küszöböt léptünk át ezzel a cédével. Mások voltunk azelőtt, és másokká váltunk utána. Az egész nemcsak arról szólt, hogy megcsináltunk egy lemezt, ez több annál, nekünk kellett eldöntenünk, hogy mire adjuk be a derekunkat, mit szeretnénk csinálni. Ez a cédé felnövesztett minket, és egy olyan dimenzióba emelt, amiben most már mozoghatunk” – véli Récsei Noémi, aki végzős gimnazistaként jövőre érettségizik, igaz, a Gerebennek köszönhetően olyan tapasztalatokkal felvértezve, amelyeket az ember felnőtt korban szokott átélni. Az, hogy mindannyian fiatalok, iskolások, talán előny is, hiszen az iskola után minden megváltozhat. „Mára senki sem játszik itt az eredeti felállásból. Ez valahogy úgy van, hogy addig lehet itt zenélni, amíg az ember kedvtelésből csinálja, amíg ez a legerősebb kötődés. Amikor a főiskolai kötődések lépnek előtérbe, nagyon nehéz összeszedni mind a táncosokat, mind a zenészeket” – gondolja ifjabb Juhász Sándor, aki most Pozsonyban él, az Ifjú Szívekben táncol, ám amikor teheti, hazaugrik, hogy játszhasson a Gerebenben. Tapasztalatból állítja, hogy nagy gondot okoz a közlekedés. Bár Zselíz nincs messze sem Budapesttől, sem Pozsonytól, a közlekedés sok esetben megnehezíti a fellépésekre való hazautazást. Ezért már most az utódokat keresik a zenekarba. „Igazából eddig mindig volt olyan szerencsénk, hogy amikor nagy szükség volt, mindig valaki felbukkant, és folytatta a zenélést. Voltam a gimnazisták között, érdeklődés most is van” – mondja bizakodva. Egyrészt magasra állították a mércét, ez igaz, másrészt viszont időben láttak hozzá az utánpótlás kereséséhez, amikor még minden a legnagyobb rendben van. És kik lehetnek a Gereben jövőbeni tagjai? Talán azok, akik tudják a titkot, amelyet a csapat benjáminja, Zsombor fogalmazott meg sommásan: a táncra jó zenélni, a zenére pedig jó táncolni. (ik)

A Tiszta Forrás virágoskertje

Ha gyorsan, rövid időre szeretnénk kidíszíteni lakóhelyünket, vágott virágot vásárolunk. Ha hosszabb távban gondolkozunk, tartósabb díszítést szeretnénk, előkertet alakítunk ki, rendezzük az udvart, növényeket ültetünk, és rendszeresen gondozzuk őket. A vágott virág hamar elszárad, és ezután már nem díszít, hanem csúfít. Bolondnak mondják azt, aki homokra építi várát, és talán ide sorolható az is, aki rövid távú megoldásoktól vár hosszan tartó eredményeket.

Örömmel vehetjük tudomásul, hogy manapság, amikor oly jellemzően a gyors eredményt hozó, erőfeszítés nélküli megoldásokra törekszünk majdnem mindenki, akadnak még közöttünk olyanok, akik a rendszeres, kemény munkát igénylő, sziklára építkező megoldásokat választják. Egy ilyen munka gyümölcse érett be idén november közepén, amikor is a Gereben zenekar tartott lemezbemutató koncertet a zselizi kultúrházban.

Amikor több mint egy évtizeddel ezelőtt szétváltak a Tiszta Forrás Alap és a Pengő zenekar útjai, egy ideig magnóról és cédéről szólt a zene a Kincsó fellépéseiről. Az élő zene azonban tudva-levően feldobja a műsort, ezért a Juhász házaspár csak szükségmegoldást látott a reprodukált zenei kíséretben. Amiben különböztek sok más néptánc-csoporttól – ami a lényegi hozzáállásban rejlik, és valószínűleg ez az, ami sok más csoport fölé emeli őket –, hogy nem azon kezdtek gondolkodni, milyen zenekarokat lehetne felkérni az egyes fellépések során való közreműködéshez, hanem azon, hogyan lehetne saját nevelésű zenészekből néhány éven belül ütőképes zenekart összehozni. Egészségügyi hasonlattal élve nem az akut tünetet kezelték, hanem a probléma okát próbálták gyógyítani. Igaz, ez a terápia nem hozott azonnali sikert, és a Kincsó táncosoknak akkoriban gyakran kellett fellépniük magnós zenére. Fokozatosan, olykor mellékvágányokkal, olykor csalódásokkal, de még több sikerélménnyel kísérve formálódni kezdett a Gereben zenekar. A társaság egy évtized alatt eljutott oda, hogy elismert és megbecsült zenekarként tartják számon a népzenei szakmában, amely érettségét bizonyítva kiadta első lemezét. És míg azok a táncscsoportok, akik tíz éve és azóta is alkalmanként szerződötten vendégzenészekkel, és nem magnóval szerepeltek, ma is minden fellépésük előtt szoronghatnak, el tudnak-e jönni a felkért zenészeik, és ha eljönnek, ki tudják-e fizetni őket, addig a Kincsó saját házi zenekarával aratja újabb és újabb sikereit. Mások ideig-óráig szép, de mára elhervadt vágott virágai mellett a zseliziek tíz éve ültetett és azóta gondozott virágai tovább nyílnak. A novemberi lemezbemutató koncert siker volt, a lemez megjelenése nemkülönben, és sikernek számít az egyre több szereplési felkérés itthon és külföldön. Irigylésre méltó helyzetben vannak a Gereben ifjú tagjai: Németh Veronika, Récsei Noémi, Juhász Sándor és Juhász Bence Zsombor. Irigylésre méltóan büszke lehet Jacek és Eszti. De ha ilyen pillanatokban irigyelnénk is őket, ne a sikert, hanem a tíz évvel ezelőtti bátorságukat, zseniális megoldásukat irigyeljük. És akár tanuljunk belőle...

Levicky László

Gereben – amiben a zselíziek jobbak, mint mások

November közepén lemezbemutató koncertet tartottak a zselízi kultúrházban, amelynek keretében a Kincső néptáncgyűttes mellett működő Gereben zenekar mutatta be **Kötődések (Mesterek és tanítványai)** című albumát. A zenekar idén ünnepli fennállásának tizedik évfordulóját, ebből az alkalomból adta ki első lemezét. Az anyag előkészítésében nagy szerepet vállalt az Óbudai Népzenei Iskola, amely immár egy évtizede készíti fel a zenekar tagjait. A nagy sikerű koncerten a négy zenész, Németh Veronika, Récsei Noémi, ifj. Juhász Sándor és Juhász Bence Zsombor nemcsak zenei érettségéről adott tanúbizonyságot, de bizonyította azt is, hogy rendszeres, kitartó munkával fiatal korban is komoly sikert és elismerést lehet szerezni egy olyan hiányterületen, mint a népzene. Mindezt úgy, hogy a muzsikálás minden mozzanatát élvezik, ez a koncert is szemmel látható volt.

A zenekart tíz évvel ezelőtt a Juhász Sándor és felesége, Eszter vezette Tiszta Forrás Alap hívta életre, amely azóta is törődik a fiatal tagok zenei felkészítésével. **Juhász Sándorral** beszélgettünk a kezdetekről és arról, hogy sikerült járatlan utakon eljutni idáig.

10 évvel ezelőtt elkezdtétek nevelni a saját zenészeiteket. Ezzel olyan kitaposatlan ösvényre léptetek, amelyen azóta sem járnak sokan, miközben a ti példátok is mutatja, hogy jó irányba vezetett. Minek volt ez köszönhető?

– 1995-ben, amikor Zselízen kezdtünk, adott volt egy zenekar, és mellette működött a táncgyűttes. Természetes volt, hogy ha a Kincső fellépett valahol, akkor jött velünk a Pengő zenekar is. Ez nagyban segítette a munkánkat, azonban 2001 végén útjaink különváltak, és mi zenekar nélkül maradtunk. Próbáltunk megoldásokat találni, vendégzenészekkel megoldani a helyzetet, de rá kellett jönnünk, hogy ennek olyan anyagi vonzatai vannak, amelyeknek mi nem tudunk eleget tenni. Rengeteg pénzünkbe került, a környéken nem nagyon voltak más népi zenekarok, és ha távolabbi zenekarokat kellett megfogadni, akkor ez nem volt olcsó mulatság, ráment

mindenünk, sőt, zsebből kellett sok esetben hozzátennünk annak érdekében, hogy a Kincső méltón tudja képviselni a Tiszta Forrást és Zselízt. Ennek ellenére nem akartuk alábbadni. Volt ugyan néhány fellépésünk, amikor cédére kellett fellépniünk, de a gyerekek úgy jöttek le a színpadról, hogy nem ehhez vannak szokva, hiszen úgy nőttek fel, hogy még a próbákon is élő zene volt. Ekkor világossá vált: nincs más út, közülünk kell, hogy

valaki megtanuljon ezeken a népi hangszereken játszani, saját nevelésben kell gondolkodni. Néhányan ráálltak, hogy elkezdnek népi hangszereken tanulni – hegedűn, brácsán és bőgön a kezdetekben. Először helyi szinten próbáltunk megoldani: idehozni hozzájuk a népzenészeket, és itt taníttatni őket. Vagy én vittem őket a népzene-szhez, vagy a zenész jött ide, így is, úgy is rengeteg pénzbe került, és nagyon lassan haladt az oktatás. Rendszerre volt szükség. Ismét kényszerből jött szóba az a megoldás, hogy próbáljunk egy olyan helyet keresni, ahol esetleg segíteni tudnának. Elkezdtünk keresni olyan magyarországi intézményt, amely befogadott volna minket, illetve a zenészeinket. Így szólítottuk meg az Óbudai Népzenei Iskolát, pontosabban Jánosi Andrászt, akiről tudtuk, hogy ott tanít, ismertük a tudását, és hallottunk arról, hogy nagyon segítőkész.

Ezért esett a választás Budapestre?

– A határok megnyíltak, könnyebb volt a hídon át a közlekedés, úgy gondoltuk, így már nincs olyan messze. És persze közelebb nem volt semmilyen népzenei oktatás,

sem Esztergomban, sem máshol. 2002. október 14-én találkoztunk – sosem fogom elfelejteni – a Batthyány téri vásárcsarnok előtt Jánosi Andrásossal. Felajánlotta, hogy megpróbál segíteni, közbenjárni érdeklünkben. Egy hét múlva hívott is, és már novemberben az első diákokkal mehettünk is az igazgatóhoz. Már tudott rólunk, és az elejétől fogva azon volt, hogy segítsen. Az iskola mellett működik a Népzenei Oktatásért

borral, aki cimbalmon kezdett el tanulni az óbudai iskolában. 2010-ban, amikor a Kincső 15. évfordulóját ünnepelte, a felállás a következő volt: Gubík Sztella – hegedű, Récsei Noémi – brácsa, Balla Ádám – fúvós hangszerek, Juhász Bence Zsombor – cimbalom és ifj. Juhász Sándor – nagybőgő. Ez az összetétel már nagyon hasonlított a maihoz. 2011 elején nagy érvágással kellett szembeesniünk Gubík Sztella távozása miatt, aki hosszú évek óta oszlopos tagja volt a zenekarnak, és díjakat is nyert. Az Eszterlánc fesztiválon 2008-ban Sztella vezetésével a Gereben különdíjat kapott. Meg kell még említeni Landstadt Virágot, aki Gútáról járt be, és a Sztella utáni időszakot segítette áthidalni. Ezután Németh Veronika vette át a hegedűs szerepét, aki korábban táncosa volt a Kincsőnek.

Visszatekintve mi volt az, amire a legbüszkébbek vagytok, és mit csinálnátok másképp, ha lehetőség lenne rá?

– A legbüszkébb arra vagyok, hogy sikerült, mert meg kell mondanom, nem nagyon bíztam benne. A Kincső egy igényes táncgyűttes, az élvonalba tartozik az országban, mind a magyar, mind a szlovák csoportok között. Nem nagyon mertem bízni abban, hogy ezt a szintet a zenekar is el tudja érni – hogy stílusilag egy naprakész táncgyűttes mellett egy ugyanilyen felkészültségű zenekart fel tudunk építeni. Szerencsére ezek a gyerekek látták, hogy az együttesnek szüksége van a minőségre, fel szerettek volna nőni zeneileg a táncsoporthoz, és mára egyenértékűek lettek a táncgyűttessel.

A Gereben a maga múltjával nemcsak zenekar, hanem egyfajta jelenség. Mennyire elterjedt Dél-Szlovákiában ez a hozzáállás, amit ti választottatok, tehát a fiatal zenészek kinevelése?

– Nagyon kevés az olyan táncgyűttes, amely mellett saját zenekar van. Nekünk sikerült, most minden úgy működik, ahogy a nagykönyvben meg van írva. Nem tudjuk, meddig, de most nagyon együtt vagyunk, a táncosok és a zenekar. Ugyanakkor ez nem több, csupán kitartó munka eredménye, bárki elérheti, aki vállalja a rengeteg gondot. Anélkül nem megy. Talán ha annak idején előre láttam volna

A városrészi egyesületet beleszólnának a költségvetésbe

3→

A Tesco állítólag városunkban is szeretne üzletet építeni. Mivel a mezőgazdasági szövetkezet mérlegeli mikolai területének eladását, a polgármester el tudja képzelni, hogy az üzletet éppen azon a helyen építenék fel. További lehetőség lehetne kihasználni a Selyz Bútor cég területének esetleges eladásából származó bevételt, amely iránt a társaság érdeklődik. Kádasi Erzsébet előljáró a mikolai ingatlan megvásárlásának több lehetőségét is felvázolta: „Hitelforrásokat is fel lehetne használni, esetleg idegenforgalmi vagy kulturális pályázatot írni, miközben a pályázatot a város vagy maga a polgári társulás nyújtana be.” Henrieta Kurucová kijelentette, tud arról, hogy a városnak korlátozottak az anyagi lehetőségei, és a polgári társulás nevében csak azt kérte, hogy a közlekedési táblákat helyezték át úgy, hogy a városrészek között is érvényes legyen az 50 km/órás sebességhatár. „Ha ott is érvényes lenne az 50-es, a gyalogosok nem lennének kitéve akkorra veszélynek. Ez a legolcsóbb és számunkra elfogadható megoldás.” Ladislav Vékony szerint a város már kérte egy alkalommal a település határát jelző tábla áthelyezését, a közlekedésrendszert azonban ennek nem tett eleget, pedig a város másik végén ezt a táblát 200 méterrel arrébb helyezték. A polgármester megígérte, hogy személyesen tesz lépéseket a közlekedésrendszert az ügy érdekében. A munkaértekezleten sokat foglalkoztak a szódói ravatalozó ügyével. A polgármester megígérte, hogy ezt a beruházást is belefoglalják a 2013-as költségvetésbe, és amint

felszabadul pénz, meg is valósítják. Olyan egyezséget ajánlott, hogy a ravatalozó és a mikolai ház megvásárlása a beruházási prioritások közt az első helyen szerepeljen. Henrieta Kurucová szerint a ravatalozó olyan állapotban van, hogy szó szerint szétesik, és az, hogy első helyen fog szerepelni, állagán nem változtat semmit. Juliana Hanzová a szódói polgári társulásból kinyilvánította azt a nézetét, hogy ha mindent elodáznak, a hasonló találkozók fölöslegesek lesznek. „A ravatalozóban a fal omlik le, nem a vakolat” – jelentette ki és hozzátette, hogy a műszaki terv kidolgozásának árértékét a létesítményt szerényen fel is újíthatnák. Hasonló szellemben nyilatkozott Polka Pál is, aki a ravatalozót egy garázs építéséhez hasonlította, amilyeneket az emberek az udvaraikban felépítenek. „Két hét alatt fel lehetne építeni, talán még szponzorok is akadnának. Saját erőből is meg lehetne oldani, mint ahogy az az ötvenes években is történt” – mondta és hozzátette, hogy a zselízi ravatalozó is a város szégyene, és ott gyakrabban vannak szertartások. „Így nem lehet gazdálkodni, éppen ezért járt rosszul a Vepos vagy a Lakásvállalat. Valakinek a munkát el kell végezni, és a munkáért fizetni kell. Készíthetünk minimális projektet, kihirdethetünk társadalmi munkát, megvehetjük az anyagot, de a projekteken nem spórolhatunk, mert úgy járunk, mint a nemrégiben összedőlt híddal” – jelentette ki a polgármester. Gulyás Róbert szerint a ravatalozó építése már a második választási időszakra tolódik el, miközben a máig

sem működő Kft. létrehozására volt pénz. „Csökkentettük a kiadásokat a jogászra, a képviselők többsége azonban jóváhagyta a kiadások eredeti szintre emelését. Mi, képviselők tudunk pénzt találni a költségvetésben, de befolyásolhatók vagyunk.”

A jelenlevők további kérdéseket is boncolgattak, pl. az adóbevételek statisztikai feldolgozását vagy a városrészek közlekedésének biztonságát. A polgári társulások képviselői úgy nyilatkoztak, hogy szeretnének élni az al a jogukkal, hogy együttműködhesse a költségvetés alakításában. Monika Tomeková, a városi hivatal gazdasági részlegének megbízott vezetője megjegyezte, hogy a jövő évi költségvetést az előző évekhez hasonlóan közzéteszik, a lakosok véleményét nyilváníthatnak róla, de eddig a polgárok ezt a lehetőséget nem használták ki. A résztvevők véleménye megoszlott a novemberi találkozó eredményességét illetően. Henrieta Kurucová sikeresnek jellemezte az összejövetelt, amelynek köszönhetően sok kérdést más fényben lát. Szerinte folytatni kell az ilyen jellegű találkozókat, de azért azt is megjegyezte, hogy jó lenne, ha a képviselők nagyobb számban jelennének meg. A felek megegyeztek abban, hogy a következő találkozó jövő márciusban lesz.

(ik)

Ösztöndíjátadás Zselízen

2012. október 11-én adták át a zselízi és környéki alapiskolákba beíratott első osztályos magyar tanulók számára a Rákóczi Szövetség oktatási-nevelési támogatását ünneplő körülmények közt a Zselízi Magyar Házban. Összesen 69 gyerek részesült ösztöndíjban.

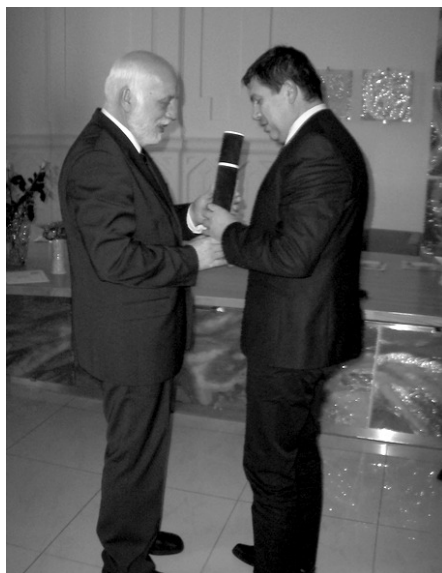
Az ünnepélyes eseményen jelen volt Dr. Lukács Ferenc, a Szövetség pénzügyi titkára, Mácsadi János, a Rákóczi Baráti Társaság részéről, Melczer Gábor, a Magyar Ház vezetője, az iskolaigazgatók, valamint Molnár Mirjam és Ősi Barnabás, a Szövetség munkatársai. Mácsadi János köszöntője után Melczer Gábor beszélt a Magyar Ház történetéről.

Ezt követően Ősi Barnabás beszélt az ösztöndíj céljáról, jelentőségéről, ismertette az átadás

technikai részletit, majd Dr. Lukács Ferenc átadta az ösztöndíjakat.

(rakocziszovetseg.org)

December elején tartották Léván a Pohronie gazdasági klubjának simpóziумát, amelyen kiértékeltek a régió legnépszerűbb cége címért kiírt versenyt. A rendezvényen részt vett Bakonyi Pál zselízi polgármester is, aki polgármesteri díjjal tüntette ki Csenger Tibort, a Mira Office vállalat tulajdonosát.

(ik, foto: Pohronie archívum)

A zeneiskolások ismét bizonyítottak

A Franz Schubert Művészeti Alapiskola tanulói – szokás szerint – mozgalmas évet zárnak, és az év végén sincs hiány szereplésből. Novemberben az iskola két tanulója a Varázsfuvola elnevezésű három napos versenyen vett részt Niznán. Az országos verseny 11. évadján mindketten szép eredményeket értek el. Štefanec Lajos (szaxofon) a 3. kategóriában második helyet szerzett, miután az általa előadott két zenemű – P. Harvey: Caprice Anglais, J. B. Singelee: Concertino – elnyerte a zsűri tetszését. Mézes Attila három zeneművet adott elő: L. Spohr: Concert No. 1 – c-moll, 2. tétel, P. Harris: Visions – 3. tétel, G. Pierné: Canzonetta, amivel a 4. kategóriában 3. helyet szerzett. A verseny öt kategóriában folyt, mindegyikben körülbelül 10-12 résztvevővel. A zselízi iskola tanulóinak sikere annál értékesebb, mert nagy, több mint ezres látogatottságú, magas szinten felszerelt iskolák növendékeit előzték meg. A fiatal zenészeket Lubomír Nevidanský készítette fel és Banda Jenő kísérte.

A művészeti iskola tanulói az év végén sem pihennek, számos fellépésen vesznek részt Zselízen és a környéken, például Sáróban és Csátán. A sikeres év méltó befejezése lesz a hagyományos karácsonyi koncert, amelyet december 18-án tartanak a művelődési otthonban.

(ik)

A városi utak karbantartására 28,5 ezret költöttünk

Az infrastruktúra programban a város idén kevesebb összegből gazdálkodhatott, mint az elmúlt években. A költségvetés tökeforgalmi részében jelentős csökkenés következik be A városközpont közterületeinek felújítása projekt befejezése miatt. A rendes költségvetésben a város ezen a területen 87 ezer euróból gazdálkodott, míg tavaly ugyanerre a célra közel 110 ezret, tavalyelőtt pedig 82 ezret költött. Az idei költségvetés negyedik módosítása növelte a közvilágításra szánt összeget. Az elmúlt években a város a közvilágításra 51 ezer eurót költött, idén eredetileg csak 40 ezer euró volt erre a célra, a módosítás ezt megnövelte 50 ezer euróra. A közvilágítás javítására és karbantartására 10 ezer euró állt rendelkezésre a tavalyi 18 ezerrel szemben. Ebből az első félévben csupán 2,2 ezer eurót költött a város.

A városi utak, hidak karbantartására a város idén 28,5 ezer eurót költött, és gyakorlatilag az egész összeget már az első félévben felhasználta. A város közlekedési jelzéseire 5 ezer eurót költöttek. A költségvetésben idén nem szerepelt a csatornahálózat további bővítése, amellyel kapcsolatban az előzetes hírek szerint a jövő évben jelenik meg pályázati felhívás. Így arra a kérdésre, vajon a városnak lesz-e fedezete az 5%-os önrészre, csupán a 2014-es költségvetés szerkesztésénél kell majd választ találni. (ik)

A több mint 800 ezer eurós költségvetésű, Zselíz város légkörminőségének megoldása elnevezésű projektnak köszönhetően a város közterületek-tisztításra alkalmas járműveket szerzett be. Ezek segítségével végzik a városi alkalmazottak az utak, járdák és egyéb területek tisztítását, például a speciális szívóberendezéssel ellátott járművel gyűjtötték be a lehullott faleveleket. A járművet a vásár utáni takarításnál is igénybe vették, ennek köszönhetően a város idén saját erőből tudta megoldani ezt a feladatot.

(foto: ik)

A hulladékgazdálkodás csaknem 300 ezer eurónkba került

A zselízi önkormányzat idén, a tavalyihoz hasonlóan, 170 ezer euró bevételre tett szert a hulladékdíjakból. A helyi illeték meghatározását és beszedését egy városi rendelet szabályozza. Az illetéket azok a magánszemélyek fizetik, akiknek állandó vagy átmeneti lakhelyük van Zselízen, vagy akik jogosan használnak a városban ingatlant, illetve azok a jogi személyek is, akik a város területén ingatlant birtokolnak vagy bérelnak. A magánszemélyek 0,05 eurót fizetnek naponta, a jogi személyek pedig literenként 0,018 eurót (240 literes szemetes kukák esetében) vagy 0,008 eurót literenként (nagykapacitású konténerek esetében). Az első félévben ezeket a bevételeket a város 49,48%-ra teljesítette, miután 84 118 eurót inkasszált. A város a hulladékgazdálkodásért idén

csaknem 300 ezer eurót fizetett, amiből a szemetésszállítás 180 ezer euróba kerül, a hulladék elhelyezése pedig 85 ezer eurót igényel. Az osztályozott hulladék

kihordása a költségvetés szerint 6 ezer euróba került, az illegális hulladéklerakatok felszámolására 2012-ben 7 ezer eurót fordított a város. (ik)

Elkezdődött az újjáépítés

Pontosan egy évvel és egy nappal a tavalyi tüzesetet követően, amely szinte teljesen elpusztította a Hron Kinológiai Klub szódó kutyaiképző telephelyének közösségi épületét, november 14-én elkezdődött az objektum felújítása. Az épületet, amelyből csak csupasz falak maradtak, kibővítik. Az első nap az új alapokat öntötték.

A biztosító már ez év elején kifizette az 52 ezer eurós biztosítási összeget, ám a felújítás előkészítése több időt vett igénybe. Az előkészületek azután kapcsolatosak magasabb fordulatra, amikor a képviselő-testület tavasszal arról döntött, hogy az összeg egy része, 20 ezer euró azonnal álljon rendelkezésre a

munkák megkezdéséhez. A város kidolgozta a terveket, és versenytárgyaláson kiválasztotta a kivitelezőt – Jamriška Krisztián zselízi vállalkozót.

Segítő mikolaiak

A Mikulčan polgári társulás szeptember végén társadalmi munkát szervezett a mikolai óvoda kerítésének kicserélésére. A kerítés helyenként foghíjas és elavult volt, a gyerekek biztonsága érdekében szükség volt a felújításra. Az új kerítést Molnár László biztosította, a társadalmi munkában részt vettek a társulás tagjai valamint az ovisok szülei: Bachleda, Danča és Samson urak. Néhány nappal később a társulás tagjai a mikolai református egyház tagjaival közösen kitisztították és rendbe tették azoknak a mikolai lakosoknak a sírjait, akiknek leszármazottait a háború után kitelepítették, és jelenleg Magyarországon élnek.

Pavol Ivan, a polgári társulás elnöke

„A munkák későn kezdődtek, de a legfontosabb az, hogy már folynak. Az év végéig sok mindent szeretnénk még győzni. Jelenleg készek az alapok, a falak, épül a tető. Év végéig szeretnénk felszerelni a tetőkonstrukciót és beburkolni. Emellett azt tervezzük, hogy felszereljük az ablakokat is, és kialakítjuk az emésztőgödört, bár ez nagy mértékben függ az időjárástól is” – nyilatkozta lapunknak a klub elnöke, Branislav Alakša, aki szerint az elkülönített pénzüsszegekből eddig a tervezőt fizették ki, és a kivitelezőnek utalták át az első részletet. A klubelnök szerint mindennemű segítséget szívesen vesznek a lakosságtól is, legyen az pénz, építőanyag vagy munka. Az év végéig a város a tervek szerint még 10 ezer eurót bocsát rendelkezésre a munkák folytatására. (ik)

RÖVIDEN

Október folyamán a városi rendőrség tevékenységében az iskolák előtti forgalom biztonságára helyezte a hangsúlyt. A rendőrök a városi alkalmazottakkal együtt ellenőrzést tartottak a szélsőségesen, az építésügyi hivatal munkatársaival lakatlan házakat és egyéb épületeket ellenőriztek. Összesen 16 alkalommal adtak helyszíni bírságot, amelyek során 260 eurónyi bevételre tettek szert, 20 esetben szóbeli figyelmeztetéssel intézték a kihágást. 154 alkalommal ellenőriztek városi épületeket, 81 esetben tartottak záróra-ellenőrzést a városi vendéglőkben.

Az András-napi vásáron a Zselizi Városi Rendőrség tagjai 22 kihágásnál jártak el. Összesen 380 eurónyi helyszíni bírságot róttak ki. A vásár nyugalmasan telt, nem jegyezték fel sem lopást, sem rendzavarást, a kihágásokat a városi általános érvényű rendeletek megszegésével követték el.

November utolsó hetében városunk iskoláiban is bekapcsolódtak a pedagógussztrájkba, ám nem mindegyik iskolában azonos terjedelemben. A két alapiskola alkalmazottjai három napos sztrájkot tartottak, amelyet követően november 29-én, csütörtökön kezdődött meg a tanítás. Az óvodákban nem sztrájkoltak, és nem kapcsolódtak be a szlovák tannyelvű gimnázium alkalmazottjai sem. A Comenius Gimnáziumban egy napos volt a munkabeszüntetés. A gyermekek elhelyezésének esetleges gondjaira a szabadidőközpont reagált, amely azokban a napokban reggeltől kora estig tartotta nyitva kapuit, és hasonló szolgáltatást kínált a Magyar Ház is.

Lakások épülnek

Városunk területén új általános és alacsony felszereltségű lakások épülhetnek a közeljövőben. Így döntött a városi képviselőtestület novemberi ülésén. A város a lakásépítést egyrészt az Állami Lakásfejlesztési Alap által nyújtott hitelből, másrészt pedig a közlekedési, építésügyi és régiófejlesztési minisztérium támogatásából finanszírozná. Az önkormányzatnak saját forrásból csupán a lakásokhoz tartozó közművek költségeinek 50 százalékát kell fedeznie, azt is csak abban az esetben, ha az egy lakásra átszámított költség túllépi a 3000 eurót. A képviselőtestület novemberben arról döntött, hogy a városközpontban 5 általános felszereltségű lakóház, a park mögötti Nyári utcában pedig 3 alacsony felszereltségű épüljön. A polgármester a novemberi ülésen elmondta: az építkező nem a város lesz, hanem egy versenytárgyalásban kiválasztott vállalat, amely az építkezés befejezése után kulcsra készen adja át a városnak az épületeket, ezáltal csökken az önkormányzat kockázata. (ik)

Itt volt az idő a véleményezésre

A város 2013–2015-ös programköltségvetésének javaslatát a testület novemberi ülésén második olvasatban tárgyalta. Jelenleg a városi tájékoztató táblán olvasható, és december 8-ig bárki véleményezhette a javaslatot. Milyen a jövő évi költségvetés? A javaslatban böngészünk egy kicsit.

A város adóbevételei várhatóan 4%-kal csökkennek az idei helyzethez képest, a várható bevétel e téren 2,07 millió euró. Kisebbséget lehet várni az államtól visszaosztott adó terén, ahol az idei 1,556 millió euró helyett csupán másfél milliós bevétellel számol a költségvetés. Nincs tervezett változás az ingatlanadóknál. A nem adó jellegű bevételek terén is csökkenés várható, 370 ezer eurós bevétellel számol a város. E bevételek közül elsősorban az ingatlanok bérbeadásából származó bevételek csökkennek. A költségvetés rendes bevételeit 3,7 millió euróra tervezi a város. Csökkenés tapasztalható a tőkeforgalmi bevételek terén is, elsősorban a kisebb volumenű vagyoneladás és néhány projektum befejeződése miatt.

A jövő évben nagy arányú tervezett takarékoskodást látni a környezetvédelem terén, hiszen az idei 516 ezres kiadások várhatóan 447 ezer euróra csökkennek, és a Biohulladék-feldolgozó regionális központ elnevezésű projektum befejezése miatt a tőkeforgalmi kiadások is. A tőkealapú kiadások növekedésére az építkezés és területfejlesztés terén számíthatunk a novemberi önkormányzati ülésen bejelentett és jóváhagyott lakásépítés miatt. Kevesebb pénzből gazdálkodik jövőre a vagyongazdálkodási csoport, az idei 289 ezer helyett csupán 235 ezer euróból. A költségvetés nem számol például a városi bállal vagy a pedagógussztrájk kapcsolatos kiadásokkal, és kevesebb pénz áll majd rendelkezésre a városi napokra és a vásárra is. Ez csupán néhány a tervezett változtatás közül a jövő évi költségvetésben. Rajtunk múltott, áttanulmányoztuk-e, illetve éltünk-e jogunkkal, hogy befolyásoljuk a közpénzek felhasználását. A jóváhagyás utáni kritika jogos ugyan, eredményessége azonban igen csekély.

(ik)

A park állatokkal és hintákkal gazdagodott

A mikolai parkban játék- és relaxációs elemek telepítésének projektjét 2012. október 25-én szerződésbe foglalták az Alsó-Garam Menti Fejlesztési Partnerség Helyi Akciós Csoportjával, és december elejéig meg is valósították. A projekt tárgya a park megújítása volt – a közterületen, a park közepén levő tisztáson padokat, fából készült játékelemeket és

szemétkosarakat helyeztek el. A padokat úgy tervezték és helyezték el, hogy a látogatók jól rálássanak az

egész parkra, és a játszótéren játszó gyerekekre is tudjanak figyelni. Különlegességnek számítanak a fából készült állatok, de hinta is hozzáférhető.

A mikolai park felújítási munkálatait november végén, december elején végezték el a város aktivációs dolgozói, a városi hivatal munkatársainak felügyeletével.

(tl)

A városrészi egyesületek beleszólnának a költségvetésbe

Hasznos volt a városrészek polgári társulásai és a város választott vezetői munkatársai között kezdeményezett és megvalósított találkozó. Az első, nyáron megrendezett, feszültséggel teli tanácskozás után ez a második összejövetel nyugodtabb és tárgyilagosabb légkörben folyt. Az önkormányzat és a Szódó és Mikulčan polgári társulás képviselői közötti, sorrendben immáron második összejövetele november 19-én valósult meg a városi hivatalban. A vendéglátó szerepét a Szódó polgári társulás töltötte be, így a találkozót hivatalosan Henrieta Kurucová elnök asszony nyitotta meg. A bevezetőben a résztvevők a nyári találkozó főbb témáira tértek vissza, közülük is elsőként a két városrész közlekedés-biztonsági okokból szorgalmazott összekötésére. Arra a kérdésre, lehetséges-e az összekötés vagy legalább a közlekedési jelzések megváltoztatása, amivel elérhetnék a Mikola és Szódó között haladó járművek sebességkorlátozását, a polgármester azt válaszolta, hogy az intézkedések megtétele a költségvetésen múlik. „Éppen a jövő évi költségvetésen dolgozunk, mindenképpen belefoglaljuk, nehogy megfelezzünk róla” – mondta Bakonyi Pál, és hasonlóan nyilatkozott a mikolai családi ház megvásárlása kapcsán is. Nem zárta ki pályázati lehetőség felhasználását sem erre a célra, megemlített más forráslehetőséget is, amely egy esetleges beruházótól származna – a Tesco társaságtól.

Második olvasat után a költségvetés

→ kiadások 4034,7 ezer €, költségvetési többlet 89,8 ezer €, tőkeforgalmi bevételek 2749,2 ezer €, kiadások 2123,5 ezer €, tőkeforgalmi költségvetési többlet 625,7 ezer €, bevételi pénzügyi műveletek 379,7 ezer €, kiadási 938,1 ezer €, a köztük lévő különbség -649,1 ezer €. A módosítások után tehát a város bevételei 7253,4 ezer €-t, a kiadások 7096,3 ezer €-t tesznek ki, a különbség pedig 157,1 ezer €. Sokat foglalkoztak a képviselők a jövő évi programköltségvetés javaslatával. A vitában a képviselők szóba hozták a múzeum mellett tervezett szociális helyiségeket, a szódói ravatalozót, a közös nevező minden esetben az a 25 ezer eurós összeg volt, amelyet bevételként szerez a város, ha az Euro Energy Slovakia társasággal telket cserél – az értékek közötti különbségből adódik a plusz pénz. A feljebb említett ingatlanokon kívül további javaslatok is elhangzottak, mire fordíthatnák a bevételt, pl. a biológiai hulladék projekt kiadásainak fedezésére. „Önökön múlik, hogyan döntenek. Azért nem készítettük el az építkezési terveket a szociális helyiségekre, nehogy azt mondják, hogy ezt a beruházást szorgalmazzuk” – jelentette ki a polgármester, aki

szerint ha a képviselők többsége úgy dönt, hogy az összeg egy részét erre a célra, másik részét pedig a ravatalozóra fordítsák, akkor eszerint járnak el. Ladislav Vékony rámutatott arra, hogy szerencsétlen volt a költségvetési tétel megnevezése, amiből az derülhet ki, hogy csak a vécékre 25 ezer eurót fordítanak. Pedig Polka Pál is elmondta, hogy a higiéniai létesítménynek több funkciója is lesz, és a képviselő-testületben született megállapodás szerint csak azt a pénzt fordítják erre a célra, amit a város a földterületek cseréje során kiharcol. Gulyás Róbert megdicsérte a polgármestert a sikeres tárgyalásokért, ugyanakkor bírálóan szólt képviselőtársai felé: „Nem vagyunk következetesek, döntéseinket állandóan változtatjuk. Pontosan kell megfogalmaznunk, mit akarunk. Mi emeljük fel a kezünket, senki más, ezért nem szabad alibista módon viselkednünk.” A testület második olvasatban tudomásul vette a költségvetés-javaslatot. Egyetértett azzal, hogy egy 11 éve elhunyt polgár adóháttralékát töröljék a városi követelések sorából.

A képviselők városi beruházásra irányuló javaslattal is foglalkoztak – alacsony és

általános felszereltségű lakások építésének tervét tárgyalták meg. A testület egyetértett azzal, hogy a város 5 általános felszereltségű lakóházat (40 lakással) és 3 alacsony színvonalú (24 lakás) társasházat építsen. Az általános felszereltségű lakások 70 százalékban Állami Lakásfejlesztési Alapból nyújtott hitelből, 30 százalékban minisztériumi támogatásból épülnek, az alacsony felszereltségű lakások esetében ez az arány 25:75 a támogatás javára. A közművek építésének költségeit 50 százalékban szintén a közlekedési, építésügyi és régiófejlesztési minisztérium támogatja.

A nem lakás céljára szolgáló ingatlanok bérbeadási javaslatából arról kerekedett vita, hogy két városi intézményt, a könyvtárt és a városi rendőrséget hogy lehetne a városi ingatlanokon belül a lehetséges legcélszerűbben áthelyezni. A testület jóváhagyta a Béke utca 8. (volt szabadidőközpont) alatti szabad helyiségek bérbeadásának javaslatát, és utasította a hivatalvezetőt: dolgozzon ki egy tervet a két intézmény elhelyezésére ebben az épületben. Mivel a múzeum melletti és a tenispályák alatti telkek cseréjét a költségvetés tárgyalása során a képviselők

már megvitaták, így a szociális helyiségek finanszírozásának javaslatát nagyobb vita nélkül fogadták el. A testület jóváhagyta az egyik Garam mögötti kis-kert vagyoni jogi rendezését, egy szódói telek eladását, tudomásul vett és elfogadott egy telekajándékozást a város számára. A határozatok teljesítéséről szóló beszámoló tárgyalása során szó volt a sportfinanszírozásról, ill. a Sokol László interpellációjára adott válaszban a városi sportklub támogatásának összegéről. A képviselő bocsánatkérést várt a polgármestertől, amiért az egyik őszi ülésen magasabb összegről beszélt, mint az interpelláció válaszában kidolgozott elemzésben szerepelt, a polgármester viszont elmondta: ő nagyságrendről, nem pontos összegekről beszélt. A vitában többek közt a vásárt elemezték, de szó volt a mikolai benzinkút közelében, az út felé terjeszkedő bokorról is. Egy lakos megemlítette, hogy a rendelőközpont előtt lehullott falevelek csúszásveszélyesek, egy szódói lakos pedig figyelmeztetett az ottani ravatalozó és a városi hangszóró rossz állapotára, valamint a köz-munkások munkaerőköltségek hiányosságaira is.

(ik)

Csak a horgászok voltak a vízierőmű ellen

Már jövő tavasszal megkezdődhet a Garam mikolai szakaszán a kis vízi erőmű építése. Ez derült ki az illetékes szervek képviselőinek tárgyalásán a beruházásról szervezett legutóbbi nyilvános vitán, melyre november 12-én került sor a Zselízi Városi Hivatalban. A vízi erőmű építésének előkészületeiről szóló tanácskozáson részt vettek a beruházó, az építkezés tervezőirodája, az államigazgatás és a város képviselői, hogy érvényesíthessék az építkezéssel alkotott véleményüket.

A zselízi erőmű építése 2008-ban kapott zöld utat, amikor az önkormányzat megvalósításának érdekében jóváhagyta a területrendezési módosítást – a mostani tanácskozáson csupán a Szlovákiai Horgászszövetségnek volt kifogása az építkezés ellen. Martin Farský halászati szakem-

ber annak ellenére mondta el ellenvetését, hogy Peter Galo, a nyitrai Környezetvédelmi Kerületi Hivatal képviselője megállapította: a horgászszövetség előző feltételét a beruházó teljesítette, hiszen egyetemi szakembereket bízott meg a halvándorlás monitorozási tervének kidolgozásával. A horgászok képviselőjének véleménye szerint ennek a feltételnek a teljesítésekor egyetértettek a műszaki megoldással, de magának az erőműnek a megépítésével elvből nem. Farský szerint a horgászszövetség soha nem fog pozitívan hozzáállni semmilyen vízi erőmű megépítéséhez a Garam alsó folyásán. Hozzátette, hogy az Európai Uniónak a vi-

zekekről szóló keretegyezményéből kitűnik, hogy folyóvizeinket jó állapotban kell tartanunk, különben büntetésekre számíthatunk,

és a Garam alsó folyására már így is sűrűn telepítettek kis vízierőműveket. A folyó gondozója, az állami Szlovák Vízgazdálkodási Vállalat képviselői kifejtették, hogy a regionális üzemnek, az Alsó-Garam és az Alsó-Ipoly Igazgatóságának az elsődleges az,

hogy a lakosság biztonságban legyen az árvizekkel szemben, ezért az építkezés megvalósításakor kéri a terep megemelését a Liget utcában, a többi kérdést illetően nem volt ellenvetésük, hasonlóan a tanácskozás további résztvevőinek sem.

Annak ellenére, hogy a vízi erőmű nyilvános vitájának időpontjáról a város különböző helyein is láthattak tájékoztatást a polgárok, a városból – a városi hivatal dolgozóin kívül – senki nem vett részt a tanácskozáson. A zselíziek nem használták ki tehát az utolsó lehetőséget a vízi erőmű építésével kapcsolatos véleményük kinyilvánítására. Az építkezésben részt vállalkó még egyszer hozzájárhatnak az ügyhöz, mégpedig az építkezési engedély kiadását követő 15 napon belül.

(ik)

TISZTELT OLVASÓ!

A MUNKATÁRSÁK
ÉS ZSELÍZ VÁROS
ÖNKORMÁNYZATÁNAK
NEVÉBEN

SZERETETTELJES, BÉKÉS
KARÁCSONYI ÜNNEPEKET,
SOK EGÉSZSÉGET ÉS SIKEREKBEN
GAZDAG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK.

A ZSELÍZI HÍRMONDÓ
SZERKESZTŐSÉGE

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

93701@pobox.sk

Városi újság

2012. december, XIII. évfolyam

ára: 0,35 euró

Egy évvel és egy nappal a tavalyi tüzeset után, amely szinte teljesen elpusztította a Hron Kínológiai Klub szódói kutyakiképző telephelyének közösségi épületét, elkezdődött az objektum felújítása.

4

A zenekart tíz évvel ezelőtt a Juhász Sándor és felesége, Eszter vezette Tiszta Forrás Alap hívta életre, amely azóta is törődik a fiatal tagok zenei felkészítésével.

6

Szent Ambrus

Karácsonyi himnusz

Ó népek Megváltója, jöjj,
hadd lássuk a Szűz Gyermekét!
Egész világ, ámulva nézz:
Istenhez méltó születés.

Nem férfi magvából fogant,
de Szentlélektől titkosan:
az Úr Igéje testet ölt,
mint szűz méhben termett gyümölcs.

A Szűz várandós anya lett,
szemérme sértetlen maradt,
fénylő erényei között
Isten, mint templomban lakik.

Most hagyja el a nászszobát,
a tisztaságos palotát!
Két-természetű Óriás,
indulj utadra lelkesen!

Atyának egyenlő Fia,
végy testet: indulj győztesen,
Testünknek gyengeségeit
örök erőddel izmosítsd.

Ragyog már jászlad trónusa,
új fényt lehel az éjszaka,
s ezt nem oltja semmi éj,
a hit táplálja sugarát.

Krisztus, legkegyesebb Király,
dicsérünk téged és Atyád,
s a Lelket, a Vigasztalót
most és örök időkön át. Ámen.

Idén kisebb vásárunk volt, mint az előző években, mert ugyanebben az időben a közeli Komáromban is vásár volt. Ennek ellenére megvolt a vásári hangulat, választék, jókedv... **Foto: (ik)**

Novemberi önkormányzati ülés

Második olvasat után a költségvetés

A városatyák november utolsó előtti napján tartották a városi képviselő-testület 22. ülését. A tárgyalás kezdetén a biohulladék-értékesítés regionális központjának megépítését célzó projekt költségeinek fedezésére szolgáló hitel jóváhagyására tett javaslatnak szenteltek figyelmet. Több képviselő nehezmenyeezte, hogy az utólag bekerült napirendi ponthoz az anyagokat csak egy nappal korábban kapták kézhez, így nem volt idő azok áttanulmányozására, pedig egy új hitel jóváhagyása olyan kérdés, amelyben az önkormányzat nem követhet el hibát. A kérdés utólagos beiktatásának oka, mint ahogy azt a tanácskozáson többször is hangoztatták, a városi hivatalban elterjedt „kommunikációs áthallás” volt. Míg Vojtech Tomašovič ezt a jelenséget élesen bírálta, egy másik képviselő, Polka Pál dicsérte a városi hivatal gyors reakcióját és személyesen magát a pénzügyi osztály megbízott vezetőjét, Monika Tomekovát. Kádasi Erzsébet, a városi hivatal előjárója megjegyezte, hogy a hitel áthidaló jellegű, nem hosszú távú, és a várakozásoknak megfelelően néhány hónapon belül törleszthető. A 2 millió eurós projekt utolsó szakaszának finanszírozása és megvalósítása a pályázat szempontjából szükségszerű és elkerülhetetlen. A képviselő-testület jóváhagyta a 90 742 eurós hitel felvételét a beruházás utolsó részletének törlesztésére, valamint váltó kiállítását a hitel fedezésére. Hosszabb vita nélkül jóváhagyták az idei költségvetés 4. módosítását: bevételek 4124,5 ezer €,